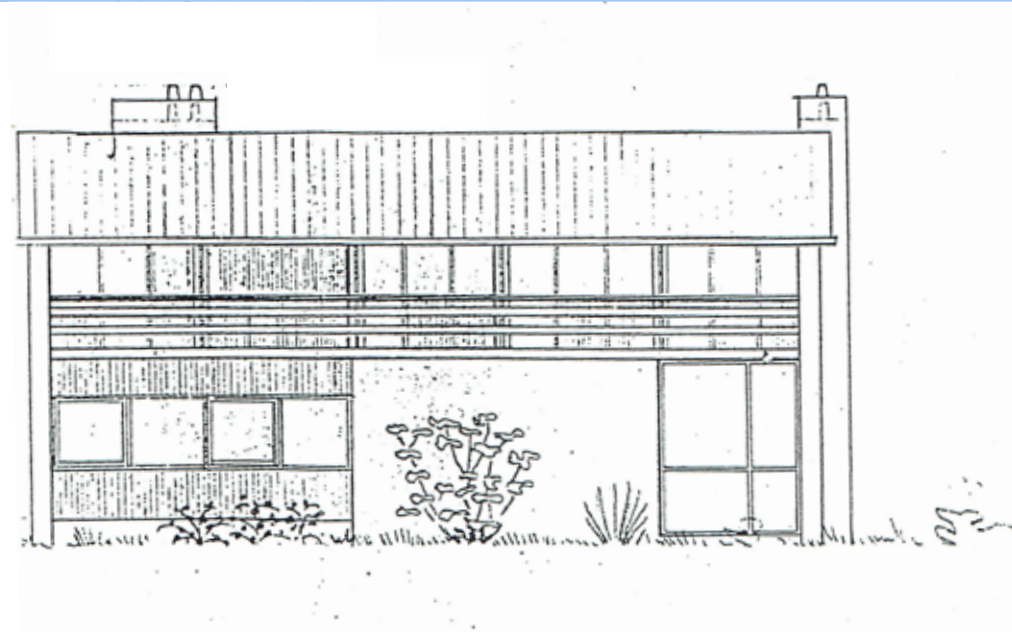


De biografie van een huis

CULTUURHISTORISCHE BESCHRIJVING



Woonhuis



Cronjéweg 15 Oosterbeek

De biografie van een huis

CULTUURHISTORISCHE BESCHRIJVING

Woonhuis

Cronjéweg 15 Oosterbeek



Voorwoord

In Oosterbeek staat een huis. Een bijzonder huis aan de Cronjéweg 15. Een zogenaamde wederopbouwwooning, gebouwd in 1953 ter vervanging van een woning die door beschietingen tijdens operatie Market Garden in september 1944 volledig verwoest werd.

Van 1 december 2000 tot 1 december 2017 ben ik samen met Harm Post eigenaar van deze woning en hebben we hier gewoond met onze kinderen Vera en Sjoerd. We hebben indertijd heel bewust voor dit sobere huis gekozen. De architectuur uit de jaren 50 van de vorige eeuw sprak ons beiden aan. Na een comfortabele en riante jarendertig woning met kleine tuin nabij het centrum van 's-Hertogenbosch was het wonen in dit huis een hele opgave. Een opgave waar we ons zelf (of ik zelf?) voor gesteld hadden. We wilden het geheel stijlvol en in harmonie behouden en ontwikkelen. De wetenschap dat het huis door de befaamde architect, Hein Salomonson, was ontworpen heeft daarbij zeker een rol gespeeld. Die zorg betrof niet alleen het huis, maar zeker ook de tuin.

Het huis is nu in andere handen en zal een nieuwe toekomst tegemoet gaan. Deze Biografie van een huis is een afsluiting van een persoonlijke periode, maar ook een experiment waarin ik mijn fascinatie voor landschap, architectuur, vormgeving en cultuurhistorie vormgeef in een bondig en beeldend boekje. Ik hoop in de eerste plaats dat het een mooie herinnering is voor mijn gezin, maar natuurlijk ook voor alle overige betrokkenen bij het huis Cronjéweg 15. En misschien kan deze Biografie van een huis tot nieuwe studies leiden. Er zijn zoveel bijzondere verhalen te vertellen over woningen, straten of buurten!

Annerie van Daatselaar
Arnhem/Oosterbeek, december 2017



Inhoudsopgave

Inleiding	9
1. Goed Dreijen	11
Stuwwallandschap	11
Woeste gronden, ridders en een bouwhof	11
Boeren, burgers en buitenlui	13
Buitenplaats, hotel, villa's en bouwkavels	13
Cronjéweg 15	17
Market Garden	17
Nieuwbouw na de Tweede Wereldoorlog	19
2. Periode 1953 - 2000	21
Wederopbouw Cronjéweg 15	21
Architect Hein Salomonson	21
Beschrijving woningontwerp	25
Keramist Jan van Stolk	29
Verbouwing 1982	33
3. Periode 2001- 2017	35
Een project of een missie?	35
Architect Ad Roefs	39
Verbouwing 2001	45
Nagelaten kunstobjecten	53
Atelier ontwerp Ad Roefs	55
Tuin	61
Bronnen	67



Inleiding

Deze Biografie van een huis is een cultuurhistorische analyse van een woning met een bijzondere architectonische betekenis. Het is een wederopbouw woning uit 1953, ontworpen door de architect Hein Salomonson in opdracht van de keramist Jan van Stolk.

De woning is geen monument en voor een verbouwing of uitbreiding van de woning is geen cultuurhistorische analyse vereist. Het vastleggen en beschrijven van het oorspronkelijke architectonische ontwerp en de aanpassingen die aan de woning zijn gedaan kent in dit geval puur een persoonlijke drijfveer.

Het ontstaan van het landschap en de historie van buurtschap Dreijen is in deel 1 van dit boekje beschreven. In deel 2 wordt het oorspronkelijke ontwerp van het huis tijdens de wederopbouwperiode beschreven. Deel 3 geeft een beeld van de ontwikkelingen die in de periode 2000 tot 2017 hebben plaatsgevonden. In dit deel is ook aandacht voor de tuin.

1. Goed Dreijen

Uitsnede uit kadastrale kaart (gehele kaart op pagina 10)

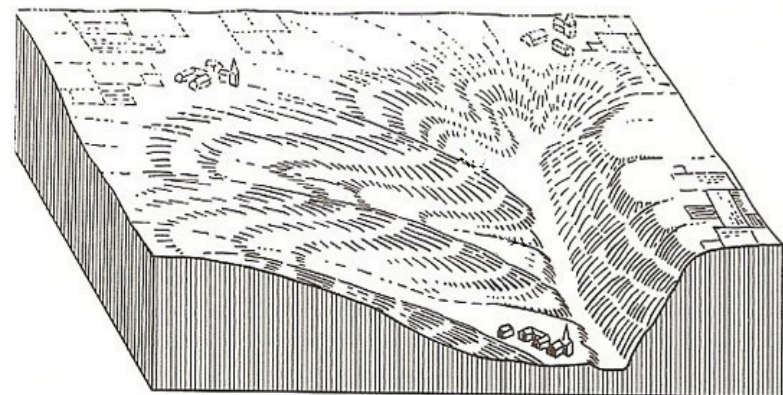
Gemeente Renkum Sectie G genaamd Dreijen

Opgemeten in den jaren 1818 door landmeter der 1e Klasse C. de Haan



Natuurlijke landschapsvormgevers

Zo'n 150.000 jaar geleden bereikten de Scandinavische gletsjers Midden-Nederland, ongeveer tot de lijn Haarlem–Nijmegen. Er heersten steppeachtige omstandigheden, het was koud, kaal en winderig. De bodem werd tijdens deze ijstijd niet opgestuwd, want deze was bevroren (permafrost). De gletsjers schoven vooruit op een dun laagje smeltwater dat door de leemgronden in Noord-Nederland niet in de bodem kon wegzakken. In het rivierengebied kon het smeltwater wel in de grove rivierzandbodem wegzakken, met als gevolg dat het ijs langzamer ging glijden en zich in de bodem ingroef en er geulen werden gevormd. In het voorjaar en de zomer ontdooide de bevroren bovengrond en ontstonden er modderstromen. De toen gevormde dalen worden nu droogdalen genoemd, in het grove zand zakt het water direct weg. Kenmerkend voor droogdalen is het voorkomen van zowel een steile als een flauw hellende dalwand. Dit is veroorzaakt door de verstuiving van de losse zandlaag door de wind.



Stuwwallandschap

Oosterbeek ligt op een stuwwal die ontstaan is tijdens de laatste ijstijd: het Saalien. De effecten van de ijstijd zijn nog goed afleesbaar in de omgeving van Cronjéweg 15. Het huis ligt bijna op de top van de stuwwal van Oosterbeek (hoogteligging ca. 53m + NAP). Iets ten zuiden van het huis ligt een hoger plateau of een heuvel.

Waarschijnlijk heeft het huis Cronjéweg 17 haar naam "Den Heuvel" te danken aan uitzicht op deze heuvel, die pas later bebouwd is. Op korte afstand -ten noordwesten van de heuvel- ligt een droogdal, waarin later een schaapsdrijf is ontstaan. Op de kaart uit 1881 is dit pad te zien. Dit is de latere Willem van Kleefweg (en Steijnweg) geworden.



Postzegel met Maltezer ridder



Een Nicolai Broeder: Ridder Everwijn

Woeste gronden, ridders en een bouwhof

In dit stuwwallandschap ontstaat in de loop van de tijd de buurschap Dreijen. Op historische kaarten en documenten komen de namen Dryen, Dreyden, Dreijen, Dreden of Drieën voor. Een logische verklaring voor de naam is er niet. De oudste vermelding van Dreijen dateert uit 1305 in een acte van de Commanderie van Sint Jan in Arnhem (onderdeel van de Orde van Malta). De Commanderie schenkt de gronden aan de Sint Nicolai Broederschap in Arnhem.

De schenking omvat heide, hakhout en één huis (en enkele grafheuvels). In een document uit 1570 is sprake van: 'het goet tho Dryen met huis, bouwland en heggen' en wordt het een 'woeste en vrijwel ledige plek' genoemd. Het huis stond op de plek van het (voormalige) Hotel Dreijeroord. Het was waarschijnlijk geen chique landhuis, maar een grote boerderij of een bouwhoeve. Er hoorde ook een schaapskooi bij. De boerderij werd, volgens de overleveringen, vaak belaagd door wolven. Heggen zijn eikenhakhoutbossen, die vooral gebruikt worden voor de productie van brandhout.

Vanaf circa 1750 worden er kleine stukken heidegrond aan meerdere boeren verpacht. De grond wordt ontgonnen en in gebruik genomen als akker of weiland. Op de akkers werd in die tijd veelal boekweit verbouwd. De opbrengst van de boekweit en het hout gaat naar de broeders in Arnhem.



Boeren, burgers en buitenlui

In 1818 verkooft de Broederschap een deel van hun bezit aan Anthony Frederik Robert Evert baron van Haersolte (1756 - 1830). Hij koopt de bouwhof met het omliggende heideveld, hakhout en dennenbossen. Grote delen van de heide maakt hij geschikt als bouwland en hij is verantwoordelijk voor de aanplant van lanen en plantsoenen.

In 1832 wordt rentenier Jan van Delden uit Groningen de nieuwe eigenaar van dit deel van Dreijen. De oppervlakte is circa 55 hectare. De eigendomssituatie is te herleiden aan de hand van de eerste kadastrale kaart uit 1832. Van Delden bezit overigens ook de grond van het landgoed of buitenplaats Dennenkamp. Dreijen wordt als een gebied van ruim 270 hectare op één kaartblad getekend. De noord- en oostgrens wordt gevormd door de gemeentegrens met Arnhem. Het westelijke deel van landgoed Mariëndaal wordt ook tot Dreijen gerekend. De zuidgrens ligt bij de huidige Utrechtseweg. De westgrens is de eigengrens van landgoed Sonnenberg, de huidige Oranjeweg.

● locatie Cronjéweg 15

Buitenplaats, hotel, villa's en bouwkevels

Rond 1845 wordt de Rijnspoorweg tussen Utrecht en Arnhem aangelegd. De Sint Nicolai Broederschap verkooft hiervoor haar laatste gronden op Dreijen. In 1872 wordt Amsterdamse makelaar Theodorus Sanders eigenaar van het huis en de gronden tussen Dreijen en de Utrechtseweg. Hij gaat als projectontwikkelaar aan de slag en verkoopt kavels aan de huidige Utrechtseweg, Joubertweg, Paul Krugerweg, Mariaweg, Steijnweg en de Stationsweg.

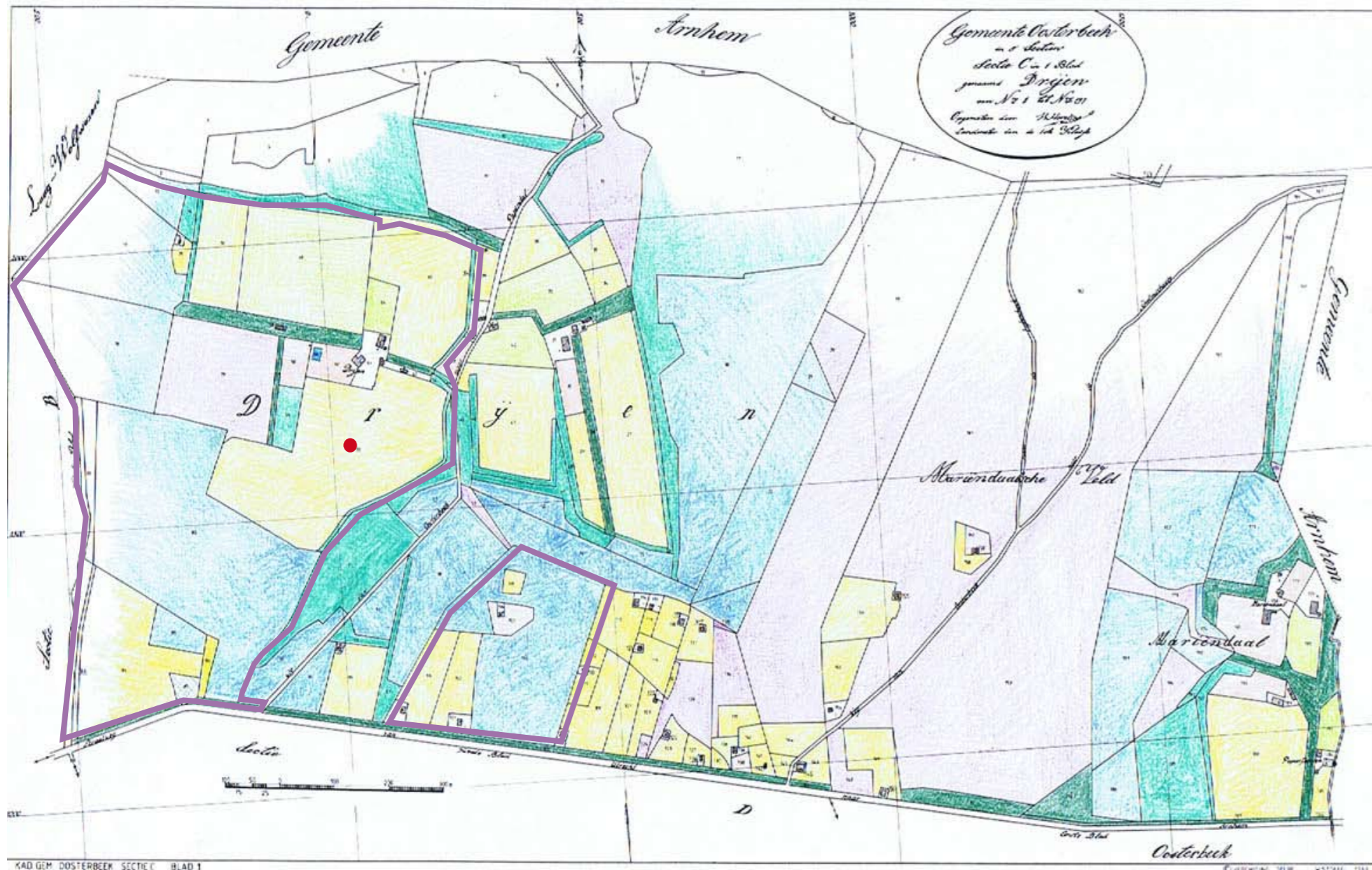
Tien jaar later is Mr. Godert Willem graaf van Rechteren van Appeltern (1841 – 1902), lid van de Provinciale Staten van Gelderland en woonachtig in Wageningen, de volgende eigenaar van het landhuis Dreijeroord met omliggende gronden (48 ha). Hij gaat verder met de verkaveling van het gebied dat ligt tussen de spoorlijn, Stationsstraat, Utrechtseweg en Oranjeweg. In 1903 vervalt het eigendom door zijn overlijden aan zijn dochter, Petronella Geertruida Agnes, gravin van Rechteren van Appeltern. Zij is echtgenote van Mr. Alexander, baron van Dedem, burgemeester van Staphorst (1901-1903) en burgemeester van Dalfsen (1903-1912). Vermoedelijk is de huidige Van Dedemweg naar haar man genoemd.

Kadastrale kaart met eigendommen Jan van Delden in 1832 (met paarse kaderlijn aangegeven)

Gemeente Oosterbeek Sectie C in 1 blad genaamd Drijen

Oorspronkelijke uitgave 1832 (heruitgave Vereniging Gelre 1983) ingekleurd door A.v.D.

● locatie Cronjéweg 15



Luchtfoto bron Google Earth 2017

met grens Drijen van kadastrale kaart 1832





Naamgeving Cronjéweg

Eind 19e eeuw kwam de woningbouw op de Dreijen snel tot ontwikkeling. In die periode woedde in Zuid-Afrika de Transvaalse Boerenoorlog. Aan het begin van de 20e eeuw werden veel nieuwe straten naar de toenmalige generaals vernoemd. Cronjé, Steijn, Kruger, De Wet, Botha en De la Reij zijn de naamgevers van vele Transvaalbuurten in Nederland.

Pieter Arnoldus Cronjé (1836 - 1911)

was generaal in de Eerste Boerenoorlog van 1880 – 1881 en de Tweede Boerenoorlog van 1899 – 1902.

De Cronjéweg gezien vanuit het zolderraam van nr. 12. Het tweede huis van links is nr. 15.



Cronjéweg 15 (foto H.J. Willink)

uit "Oosterbeek verwoest 1944/1945" deel 2 G.H. Maassen



Cronjéweg 15

Petronella laat in 1904 twee vrijstaande huizen aan de Cronjéweg bouwen, respectievelijk nummer 15 en 17. (bron Jan van Maanen). De huizen zijn waarschijnlijk ontworpen en gebouwd door aannemer en bouwkundige Andries van Burk (1860 – 1941). Mogelijk heeft hij samengewerkt met zijn broer Jan van Burk (1859 – 1926) die aannemer en architect was. Van enkele woningen aan de noordzijde van de Cronjéweg is met meer zekerheid aan te nemen dat de woningen door Jan van Burk zijn ontworpen en gebouwd. De sierlijke detaillering is kenmerkend voor zijn ontwerpen.

(Bovenstaande informatie is afkomstig uit notities van Jan van Maanen, overleden in 2008, oud-buurman met liefde voor de historie van Oosterbeek en in het bijzonder de Cronjéweg. Ik heb deze informatie niet kunnen vinden, maar vertrouw er op dat het waar is. AvD.)

In 1905 wordt Cronjéweg 15 verkocht aan Johanna G. Janssen (zonder beroep) te Oosterbeek. Drie jaar later verkoopt zij het aan Johannes Benjamin Meuleman, boomkweker/bloemist/zaadhandelaar te Oosterbeek.

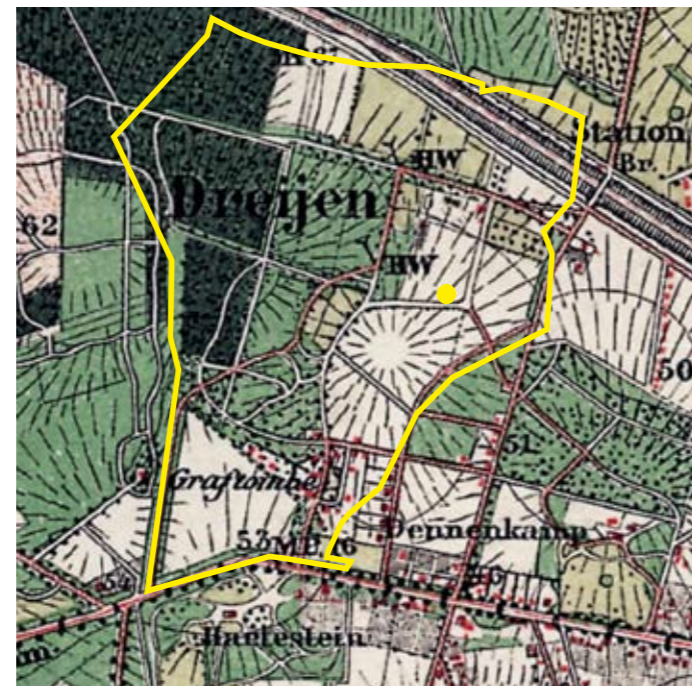
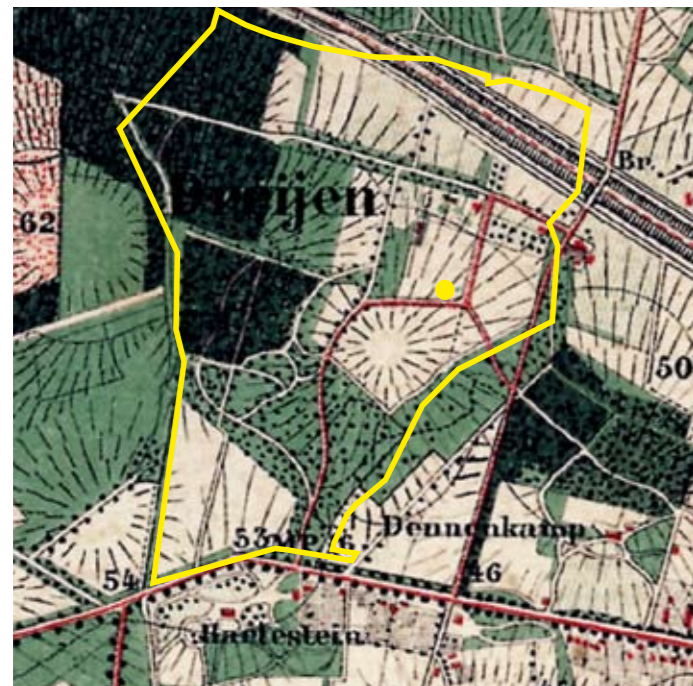
Op 15 december 1919 verkoopt Meuleman "Een huis met erf en tuin en een gedeelte weg aan den Cronjéweg te Oosterbeek, kadastraal bekend gemeente Oosterbeek, sectie C nommers 1791, 1792 en 1793, samen groot zeven aren een en zestig centiaren." aan mejuffrouw Amalia Henriëtte Boeken, zonder beroep te Oosterbeek. Zij betaalt hiervoor 9.000 gulden, volgens het originele eigendomsbewijs.

Market Garden

In september 1944 wordt de "Slag om Arnhem" (Operatie Market Garden) uitgevoerd, met de bedoeling om de Rijn-defensie -de sterke verdediging van het Ruhrgebied- te omzeilen en via een omtrekkende beweging Duitsland ten noorden van de Rijn binnen te trekken. Het is geen succesvolle actie en er worden vele menselijke slachtoffers gemaakt en gebouwen verwoest. Ook op Dreijen worden meerdere gebouwen getroffen, mede omdat Hotel Dreijeroord (The White House) een belangrijk doelwit was. Op een kaartje van de gemeente Renkum uit 1944/1945 zijn de verwoeste woningen aangegeven (zie pagina 19). Ook Cronjéweg 15 wordt getroffen. Op de foto hiernaast zijn restanten van het pand te zien.

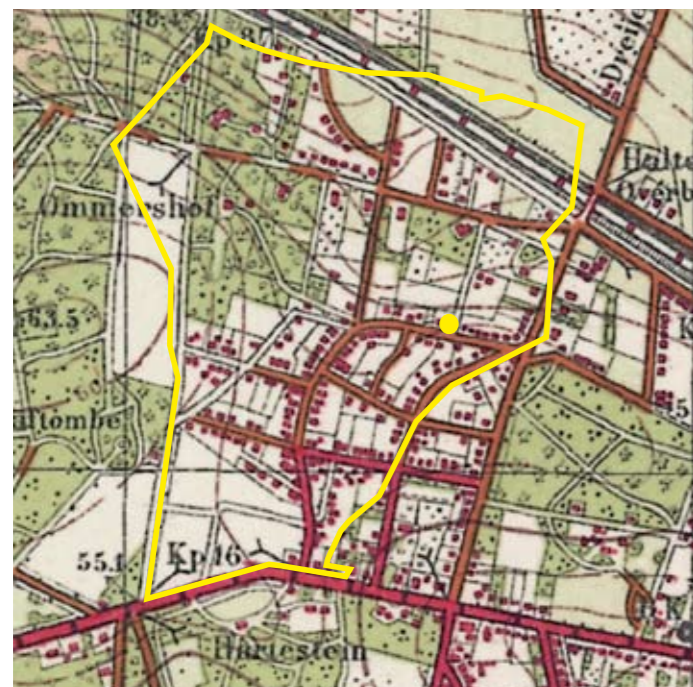
Mejuffrouw Boeken heeft het niet meer meegemaakt, zij is op 21 juli 1944 overleden.

1872



1906

1931



1966



Kaartje met verwoeste huizen in Oosterbeek (Gelders Archief)



1998

Nieuwbouw na de Tweede Wereldoorlog

Na de Tweede Wereld Oorlog wordt het open gebied ten noorden van de Cronjéweg steeds verder bebouwd met woningen. De straatnamen verwijzen naar verschillende heren van Gelre: Karel van Gelderlaan, Graaf Ottolaan, Hertog Reinaldlaan en Willem van Kleefweg.

In de noordwesthoek - op het voormalige landgoed Ommershof- wordt een kloostercomplex (later vrouwenopvangcentrum) en het vegetarisch centrum Felixoord ontwikkeld. De meest recente woningbouw vond plaats op het terrein van Klein Dreyen en aan de Graaf van Rechterenweg. In 2017 is gestart met de bouw van drie nieuwe woningen op het terrein van voormalig Hotel Dreijeroord. Het hotel zal in 2018 vervangen worden door nieuwbouw ten behoeve van een alzheimerwoonzorgcentrum.



Meer informatie over de wederopbouw in de gemeente Renkum is te vinden in het boek *De Weg van de Wederopbouw* (2016) uitgegeven door uitgeverij Boekschap op initiatief van de Stichting Wederopbouw Architectuur Renkum e.o. (SWAR). Harm Post heeft het hoofdstuk over Renkum, met veel informatie over Oosterbeek, geschreven.

2. Periode 1953 - 2000

Wederopbouw Cronjéweg 15

Na de Tweede Wereldoorlog gaat keramist Jan van Stolk actief opzoek naar een wederopbouw perceel om zelf een huis te kunnen bouwen. Jan is getrouwd met Jeanne van der Laar en samen met hun drie dochters wonen ze in Nijmegen. Hij krijgt diverse aanbiedingen en kiest voor de locatie aan de Cronjéweg 15 in Oosterbeek.

Op 19 augustus 1949 wordt door de erfgenamen van mejuffrouw Boeken "een perceel grond met de daarop aanwezige vruchtbomen en restanten van opstallen aan de Cronjéweg te Oosterbeek, Sectie C nummers 1791, 1792 en 1793, samen groot 7.61 A.." verkocht voor de prijs van 2.350 gulden. In de verkoopacte wordt melding gemaakt van de oorlogsschade. "In september 1944 werd ten gevolge van oorlogsgeweld schade toegebracht aan bovengenoemde percelen. Van de schade werd aangifte gedaan bij Schade Enquête Commissie te Arnhem en aldaar geregistreerd onder nummer 51610. In het Grootboek voor de Wederopbouw is terzake van bedoelde schade op de rekening letter N deel 5 nummer 1414 ingeschreven de toegekende Rijksbijdrage ad 3.560 gulden."

Op de kavel liggen bij de aanvang van de bouw nog steeds de resten van de verwoeste woning, maar er staan ook vruchtbomen volgens de actes. Eén van deze oude hoogstamfruitbomen, de Groninger Kroon, staat in december 2017 nog steeds in de tuin.

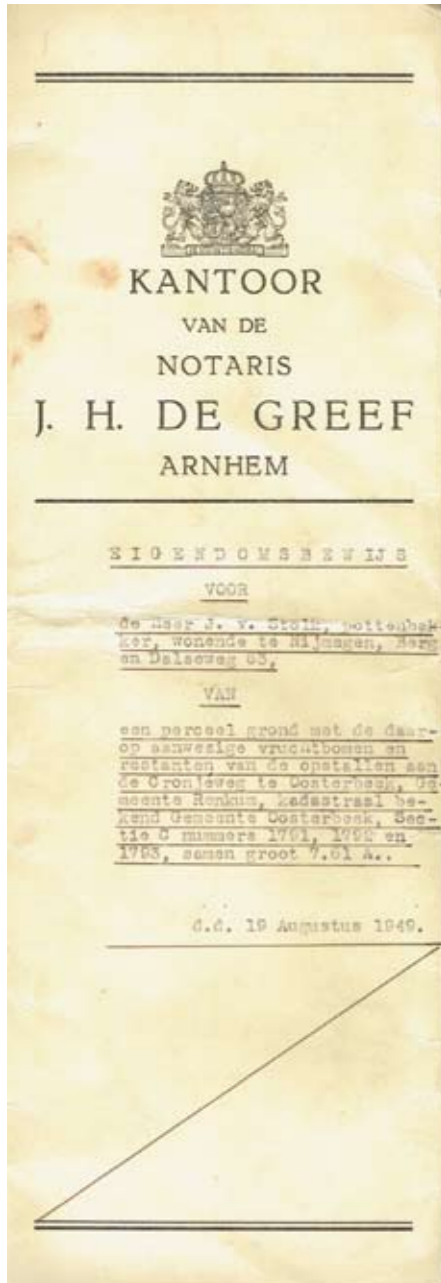
Architect Hein Salomonson

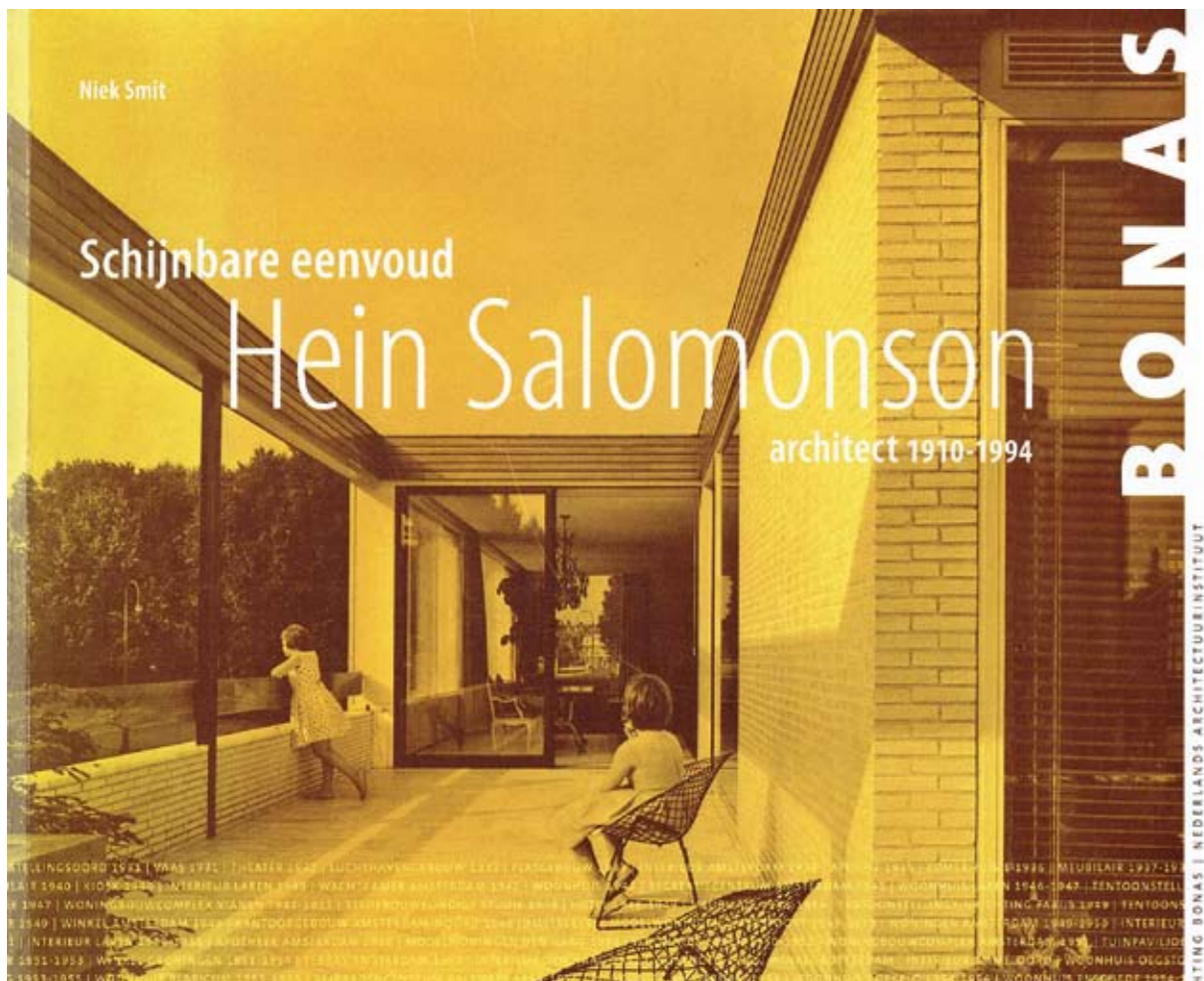
In 1951 krijgt architect Hein Salomonson uit Amsterdam opdracht om een woonhuis met een pottenbakkersatelier te ontwerpen.

Hein Salomonson (1910-1994) behoorde tot de tweede generatie architecten van het Nieuwe Bouwen. Hij volgde zijn opleiding eerst in Den Haag, en daarna in Wenen. In zijn opleidingstijd werd hij gegrepen door de experimentele moderne architectuur van De Stijl en het Nieuwe Bouwen. Na een zomer op het atelier van Le Corbusier in Parijs vestigde hij zich in Amsterdam.

Salomonson had gevoel voor esthetiek en oog voor detail, materiaal en vorm. Hij werd geïnspireerd door het werk van Le Corbusier, Alvar Aalto en Gerrit Rietveld. Hij werkte regelmatig samen met Alexander Bodon en met tuinarchitecten Mien Ruys en J.T.P. Bijhouwer. Salomonson is vooral bekend door zijn woonhuizen en interieurs. Zijn meest bekende huis is de villa op kolommen voor de tabaksfabrikant Orlow in Amsterdam. Hij ontwierp ook winkels, kantoren, tentoonstellingen en meubelen, onder andere voor Metz & Co, Goed Wonen en A. Polak's Meubelindustrie. Als redacteur van het tijdschrift Goed Wonen gaf Salomonson mede vorm aan het moderne wonen in de jaren vijftig en zestig in Nederland.

Net als veel andere architectuur uit de jaren vijftig en zestig is het werk van Salomonson sterk bedreigd. Veel van zijn zorgvuldig tot in de details vormgegeven gebouwen en interieurs zijn inmiddels verdwenen of verminkt.





In de biografie uit 2009 wordt het huis als volgt beschreven.

“Woonhuis met atelier (pottenbakkerij) voor de kunstenaar Jan van Stolk. Ideeën voor het huis ontstonden in 1951. Een eerste ontwerp was gereed op 19 februari 1952. In maart werd een terrein gevonden en in april werd het ontwerp door de welstandscommissie goedgekeurd. De bouw begon op 13 oktober. Opmerking van Salomonson: ‘Op 20 februari 1953 vlag in de kap: wordt het zo goed als het lijkt?’ De oplevering was op 15 augustus 1953. Het huis staat dicht op de weg, in de diepte van een smal perceel op de hoek van de Cronjéweg en de van Dedemweg. Het is opgetrokken in geelbruine baksteen, op een rechte plattegrond, met twee bouwlagen onder een laag asymmetrisch overstekend zadeldak. Opvallende elementen zijn de open plattegrond, de constructie van de zuidoostgevel, met een doorlopend in pandig balkon, en diverse verrassende doorkijkjes.”

In 1980 organiseert het Stedelijk Museum in Amsterdam een overzichtstentoonstelling van het werk van Salomonson. De laatste tentoonstelling met zijn werk is in 1987 bij Stichting Wonen in Amsterdam. Bij gelegenheid van deze tentoonstelling verschijnt een catalogus onder redactie van Bernard Colenbrander en Lily Hermans. Sindsdien is slechts in enkele overzichtswerken een paragraaf besteed aan werk van Salomonson. Toch is er veel te ontdekken in deze architectuur, die wordt gekenmerkt door ruimtelijkheid, knappe plattegronden, zorgvuldige inpassing in de omgeving en doordachte detaillering. Zijn werk behoort tot het beste uit deze periode en is het zeer typerend voor de naoorlogse moderne villabouw in Nederland. Op initiatief van de Stichting Bibliografieën en Ouvrelijsten van Nederlandse Architecten en Stedebouwkundigen (BONAS) is in 2009 een biografie over Hein Salomonson verschenen met als ondertitel “Schijnbare eenvoud”.

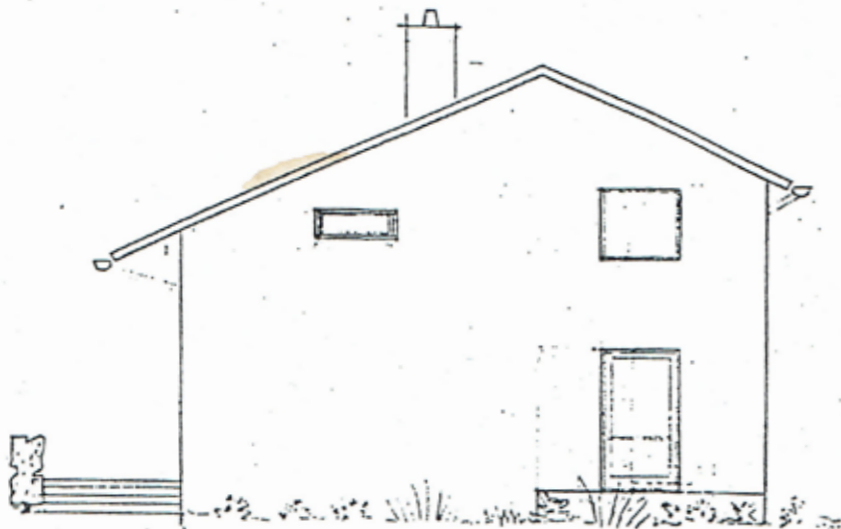
De lijst van werken van Hein Salomonson omvat bijna 200 projecten, waaronder een vijftigtal vrijstaande particuliere woonhuizen. Zijn werk, ruimtelijk zeer doordacht en zorgvuldig tot in de details vormgegeven, behoort tot het beste uit deze periode en is zeer typerend voor de naoorlogse moderne villabouw in Nederland.

(Bovenstaande tekst is een bewerking van de tekst op http://www.nai.nl/collectie/bekijk_de_collectie/item/_rp_kolom2-1_elementId/1_462383)

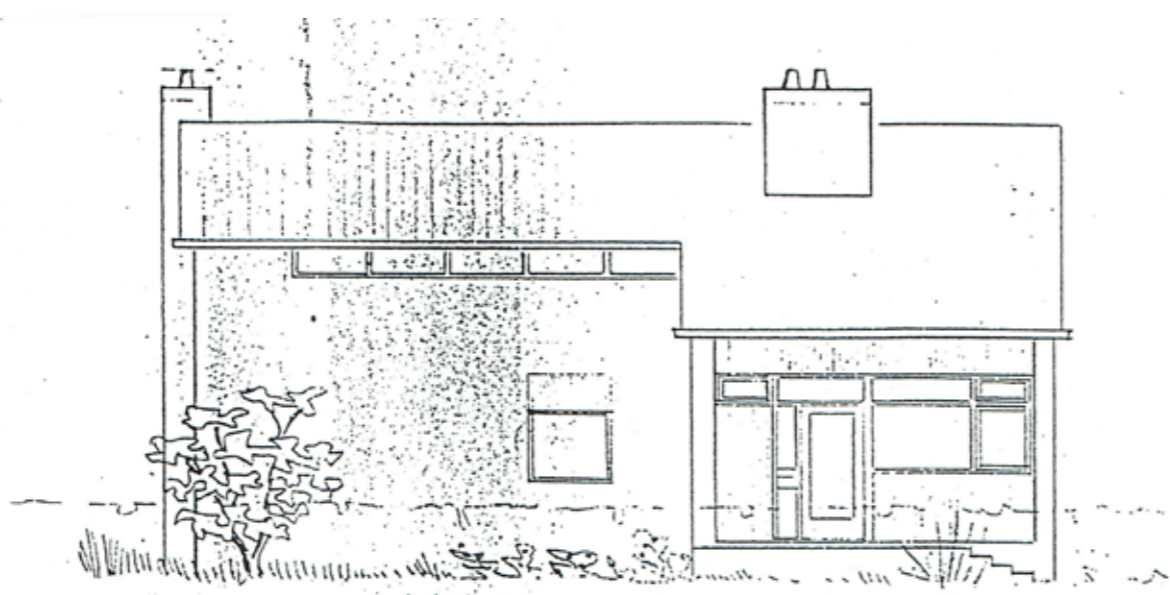


Hein Salomonson, 1987

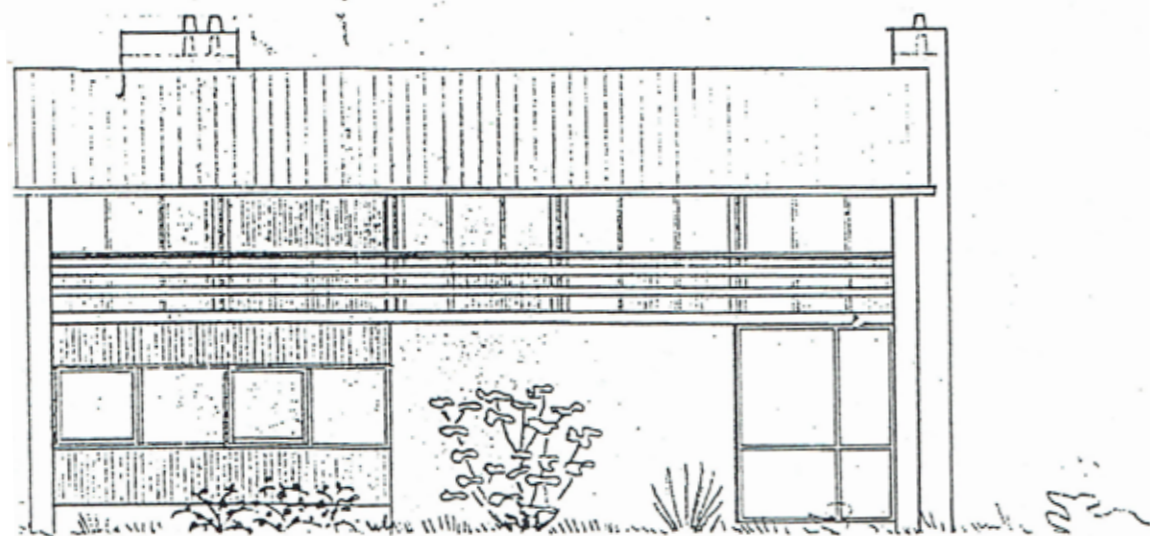
foto Ger van der Vlugt



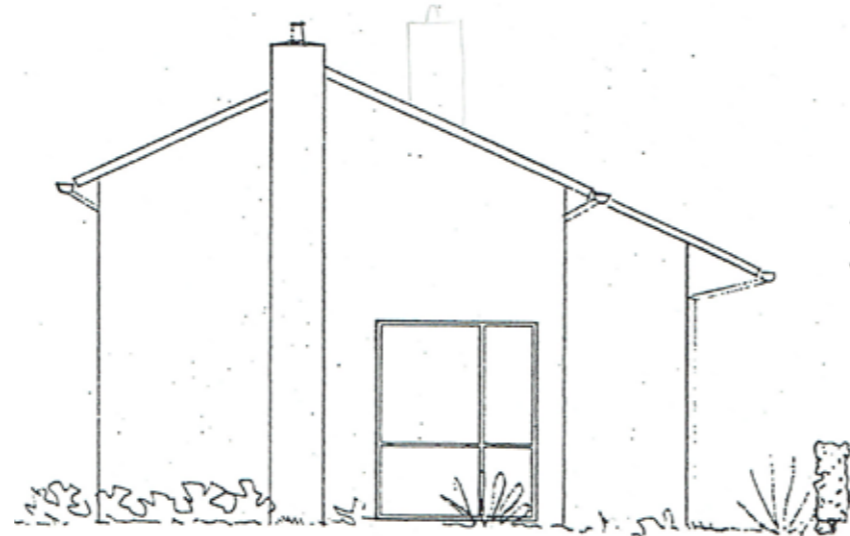
ZUIDGEVEL



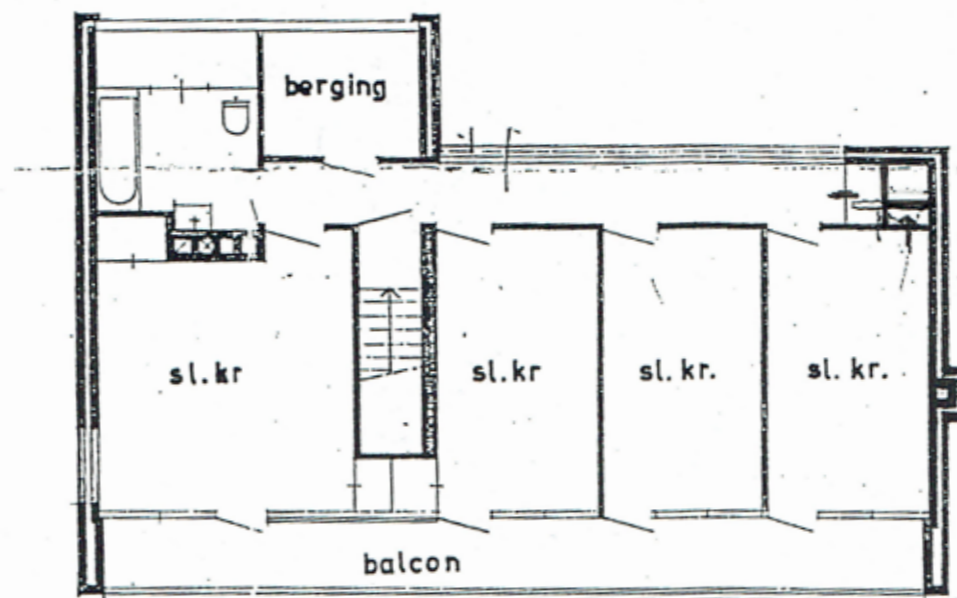
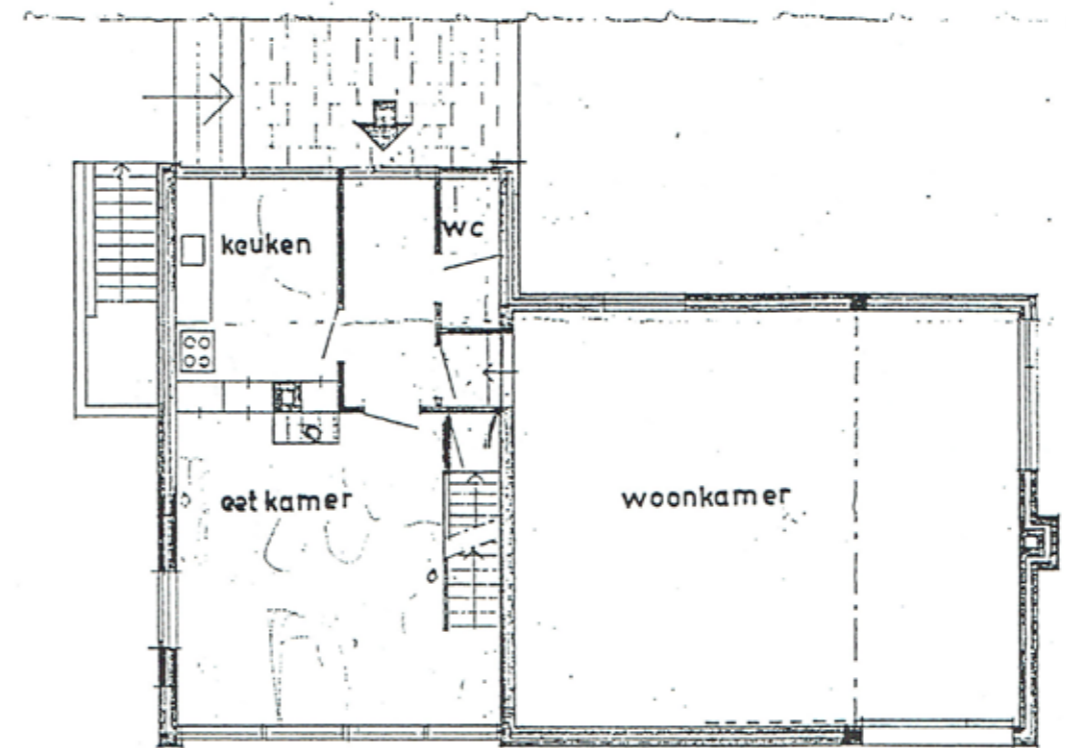
WESTGEVEL



OOSTGEVEL



NOORDGEVEL



Beschrijving woningontwerp

De begane grond bestaat uit twee delen. Het zuidelijke deel is het woongedeelte met keuken, hal en wc. Het noordelijke deel is het atelier (op de tekening als woonkamer aangegeven). Het atelier ligt ongeveer 0,5 meter lager dan het woongedeelte. De hoogteligging sluit goed aan op de terreinsituatie. Het woongedeelte is geheel onderkelderd. Hier zijn expositieruimten en kleiopslag in opgenomen. De kelder is ook vanaf buiten te bereiken met een gemetselde trap.

De verdieping is zeer karakteristiek. Over de gehele lengte van de woning ligt aan de oostzijde een balkon dat bereikbaar is vanuit de vier slaapkamers. Alle kamers liggen aan een lange smalle gang. Aan de zuidzijde liggen de ouderslaapkamer, badkamer en berging. Ten noorden van de trap liggen drie bijna identieke kleinere slaapkamers.

De vloer van de verdieping en het woongedeelte is gemaakt van zogenaamde 'Perfora' bouwstenen. Dit is een holle baksteen met twee grote langsgaten en twee grotere gleuven voor de wapening. Deze stenen konden als een gewone muur in halfsteens verband inclusief wapening opgemetseld worden. De elementen werden vervolgens naar de bouwplaats vervoerd om daar in horizontale toestand tot één vloerplaat verwerkt te worden.

Hein Salomonson architect
Oloppgaten 17, tel. 400 7778

de WelEd. Heer J. van Stolk
Roerstraat 13
Nijmegen

Amsterdam, 28 Mei 1952

Zeer Geachte Heer van Stolk,

Hiermede heb ik het genoegen, U het bestek en de tekeningen te doen toekomen.

Ik kreeg van mijn collega te Oosterbeek de adressen van twee betrouwbare aannemers, de Heer G.R. de Groot Nassaulaan 38 en de Heren Gebr. Rixsen en Co., Steinweg 41,

Aan deze beide aannemers en aan een Amsterdamse firma heb ik verzocht, mij voor 5 Juni a.s. prijsopgave te willen zenden.

Het lijkt mij verstandig, dat ik in dit geval even de prijzen afwacht, alvorens ik bij de Gemeente de definitieve papieren indien.

In de hoop, dat wij nu speedig aan de slag zullen kunnen gaan, met vriendelijke groeten

Hoogachtend

Hein Salomonson

Hein Salomonson architect
Oloppgaten 17, tel. 400 7778

De weleddele Heer J. van Stolk
Roerstraat 13
NIJMEGEN.

Amsterdam, 10 juni.

Zeer geachte Heer van Stolk,

Hier volgen dan de prijzen van de aannemers:

Rixsen ; Oosterbeek f. 27 190
de Groot; " " f. 26 789
A. Prins ; Amsterdam f. 26 127

Dit betekent dat er toch nog een vijfhonderd bijkomt voor de afwerking van vloeren, nog eens een dergelijk bedrag voor kleinigheden, bovendien de kosten voor hon. architect en licht-
~~drukken~~ drukken.

Waardoor de gehele onderneming tussen de 29 en de 30 duizend in komt. Ik zie geen kans op het huis te bezuinigen. De afwerking is al zo eenvoudig dat ik bang ben er van de gemeente aanmerkingen op te krijgen. We moeten er speedig eens over praten, tennij U zegt het moet maar, dan stuur ik de boel meteen naar de gemeente.

Met vriendelijke groeten

Hein Salomonson

Correspondentie Hein Salomonson aan Jan van Stolk met betrekking tot de aanbesteding.

Hein Salomonson architect
Oloppgaten 17, tel. 400 7778

Weled. J. van Stolk
Roerstraat 13
NIJMEGEN

Amsterdam, L)
10 October 1952

Geachte Mevrouw en Mijnheer van Stolk,

In antwoord op Uw briefkaart van 7 Oct. j.l. van ik U mede delen dat, na ons telefoonsprek van 2 Oct., inderdaad de hele machinerie die Uw huis bouwt in werking is gekomen. Toen U Uw kaart schreef stond er in Oosterbeek al een keet en waren mensen bezig de oude fundas ring te verwijderen.

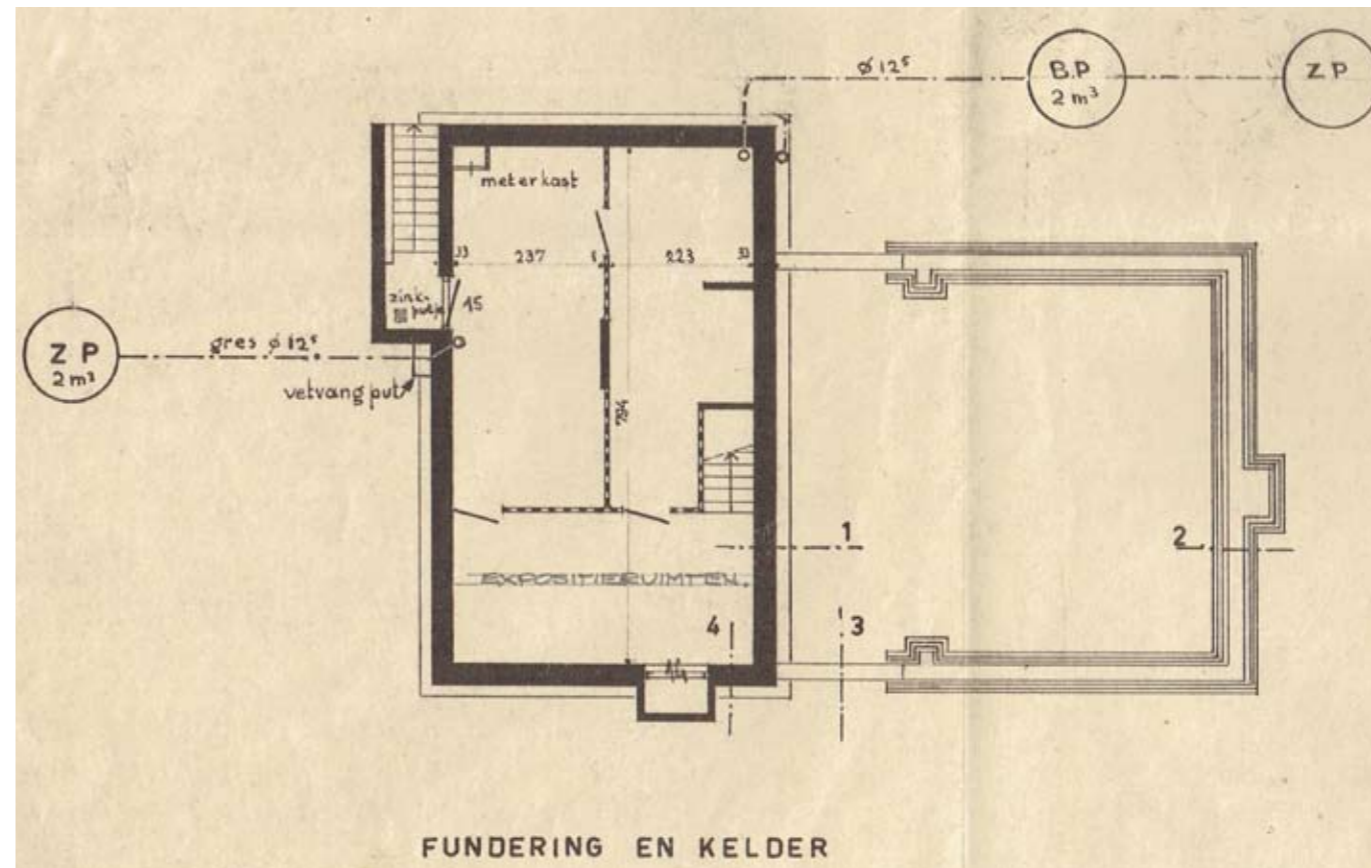
Ophet oogenblik kunt U dus uitrekenen hoelang het nog zal duren voor het grote moment is aangee broken.

Wilt U zo vriendelijk zijn ons de bouwvergunning toe te sturen? Het adres van de Heer Prins is: Ferdinand-Boelstraat 127 Amsterdam tel. 27161. Maandag 13 Oct. zal de Heer Salomonson weer in Amsterdam zijn.

Hoogachtend,
Bureau Hein Salomonson
architect

b.v.
A. Prins
A. Prins

postbus 177435
bank: Amsterdamse bank Bontfleurstraat



< DO kelder en fundering Hein Salomonson mei 1952



Foto oostgevel met jonge aanplant coniferen ca. 1980



Poster aangetroffen in 2000 in de woning. Datum niet bekend.

Keramist Jan van Stolk

Jan van Stolk is op 11 maart 1920 geboren in Santa Brígida op de Canarische Eilanden en was een zoon van Adriaan Pieter van Stolk en keramiste jkvr. Sophie van der Does de Willebois. Zijn vader overleed in 1926 in Italië.

In 1934 kwam hij met zijn moeder, zus en stiefvader keramist Luigi de Lerma terug naar Nederland. Tijdens de Tweede Wereldoorlog volgde hij lessen aan de kunstacademie in Arnhem, onder Gijs Jacobs van den Hof. In 1946 begon Van Stolk een eigen atelier in Nijmegen en vanaf 1953 vestigde hij zich in Oosterbeek aan de Cronjéweg 15.

Tot 1970 was hij docent aan de Vrije Academie in Nijmegen. Vanaf het begin werkte hij met leerlingen, die hem voornamelijk assisteerden bij de decoratie van de stukken die van de draaischijf kwamen. De meest bekende is ongetwijfeld Jaap Domnisse geweest, maar ook kunstenaars als Han Cornelissens, Wim Fiege, Marianna Franken en Simon Engelhard hebben kortere of langere tijd in zijn atelier doorgebracht. In het vroege werk van Van Stolk is de Mediterrane sfeer herkenbaar. Later maakte hij werken met ingegutste decoraties, vaak op een zwarte ondergrond. In deze periode ontstonden ook de eerste 'tafelbelkandelaars', figuurtjes die als kandelaar en als tafelbel dienst konden doen. Vanaf de jaren zestig maakte hij ook keramieken plastieken in de vorm van primitief gevormde dierfiguren, uitgevoerd in ruwe chamotteklei. De decors op het werk van Jan van Stolk zijn altijd eenvoudig en pretentieloos, aansluitend op de tijd.

In de ongeveer 50 jaar van zijn actieve carrière heeft hij een grote hoeveelheid keramische kunstwerken achtergelaten. Hij nam deel aan vele tentoonstellingen en heeft veel invloed gehad op een grote groep jonge kunstenaars, vooral uit de omgeving Arnhem/Nijmegen. Jan van Stolk overleed 20 december 1997.

Recent is zijn werk -samen met werk van generatiegenoten- geëxposeerd in Museum Veluwezoom in Kasteel Doorwerth.

Tekst o.b.v. van
[https://nl.wikipedia.org/wiki/Jan_van_Stolk_\(keramist\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Jan_van_Stolk_(keramist)),
<http://www.artentique.nl/artistdetails.php?recordID=18>,
<http://www.capriolus.nl/content/stolk-jan-van>

Poster expositie
in 2015/2016

**MUSEUM
VELUWEZOOM**

3 OKTOBER 2015 - 24 JANUARI 2016

BEELDHOUWERS & KERAMISTEN

RUIMTELIJKE KUNST AAN DE VELUWEZOOM



LET DE KIK



MARIUS VAN BEEK



JAN VAN STOLK



JAAP DOMNISSE

Museum Veluwezoom
Kasteel Doorwerth,
Fonteinalle 2, 6865ND Doorwerth
www.museumveluwezoom.nl



"POTJE PANNETJE...!"

Het kostte niet veel moeite om met hem een afspraak te maken. Zonig klonk zijn stem

Van Stolk schept wat hij voelt, niet, ondergoot. Soms in zijn werk strak en fors, dan weer luchtig en speels.

door de telefoon: „U bent welkom.“ Hoe welkom we waren, hoe we hebben genoten in zijn kunstenaarswoning en in de omgeving daarvan, we zouden er een boek mee kunnen vullen!

Jan van Stolk, geboren op een van de Canarische eilanden, thans woonachtig in Oosterbeek, liet ons rondkijken in zijn atelier. We zagen er onder andere grote vazen staan

in vele stadia van wording. We bewonderden frivole schalen en sobere doch spreken- de plastieken. Ook zagen we de pottenbakker in actie: met de duim werd de klei uitgehouden en met de overige vingers de vorm opgetrokken. Razendnel ging de schijf, soepel en krachtig bespeelden kunstenaars- handen het materiaal. Toen de vorm zichtbaar werd en de wand

hem bezoekt. Jan van Stolk vertelde ons: „Het duurt jaren voor men het draaien goed onder de knie heeft, en natuurlijk speelt de aanleg een grote rol. Het moet echt wel een beetje in je vingers zitten, anders leer je het nooit!“

We dronken thee uit zelfgemaakte mokken. Ook de theepot had Van Stolk zelf vervaardigd. „Ja, maar ik heb er erg lang van een groot kunstenaar en zijn vriendelijke vrouw. Marjo Winters

Dat zijn voorwerpen om trots op te wezen. Jan van Stolk lacht naar een beetje, trots is deze kunstenaar in het geheel niet

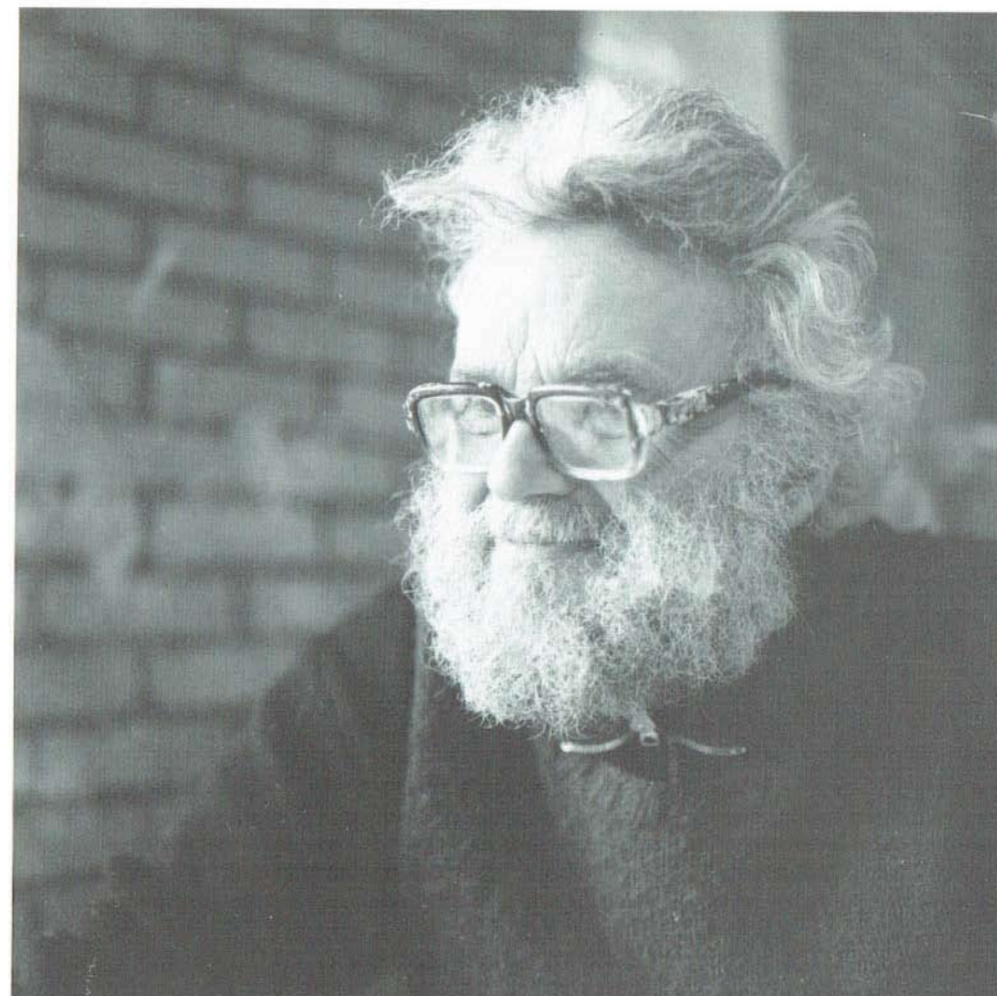
Potje pannetje, lepeltje kannetje . . . Haast alle dingen die Han Hoekstra in een kindervers opsomt, vervaantlicht de pottenbakker Jan van Stolk uit Oosterbeek. Een heel benijdenswaardig mens!

haast doorschijnend dun leek, zag hij de vrees op ons gezicht . . . „Als z'n duim er maar niet doorheen gaat!“ Van Stolk schaterde het uit; zijn leerling Han Cornelisse zei: „Dat gebeurt bij hem nooit.“ We hoorden bewondering in de stem van deze jongeman, die 's morgens werkt om geld te verdienen, 's middags leert in dit atelier en 's avonds de kunstacademie in Arn-

op moeten wachten. Anderen gaan steeds voor!“ Mevrouw Van Stolk doet een nietgemeen- de verwijtende duit in het zakje. Hoe het ook zij, we gespen van de artistieke theepot en de geurige thee, uitgeschonken in mokken, waar een gewoon mens haast niet uit durft te drinken. We keken nog eens rond, nu in de huiskamer, waar de thee trouwens ook werd geserveerd. In de tuin „darterden“ kabouterplaatjes. De zon goot er een toverachtig licht over. Toen namen we afscheid.

Het donkerharige meisje Mieke, des pottenbakkers assistente, beschildert met vindingrijke hand kommen en vazen.

Pa met z'n dochters vormen een vrolijk kwartet, dat plezier in het leven blijkt te hebben (foto hieronder).



Jan van Stolk, keramist, (Cronjéweg 15, Oosterbeek).

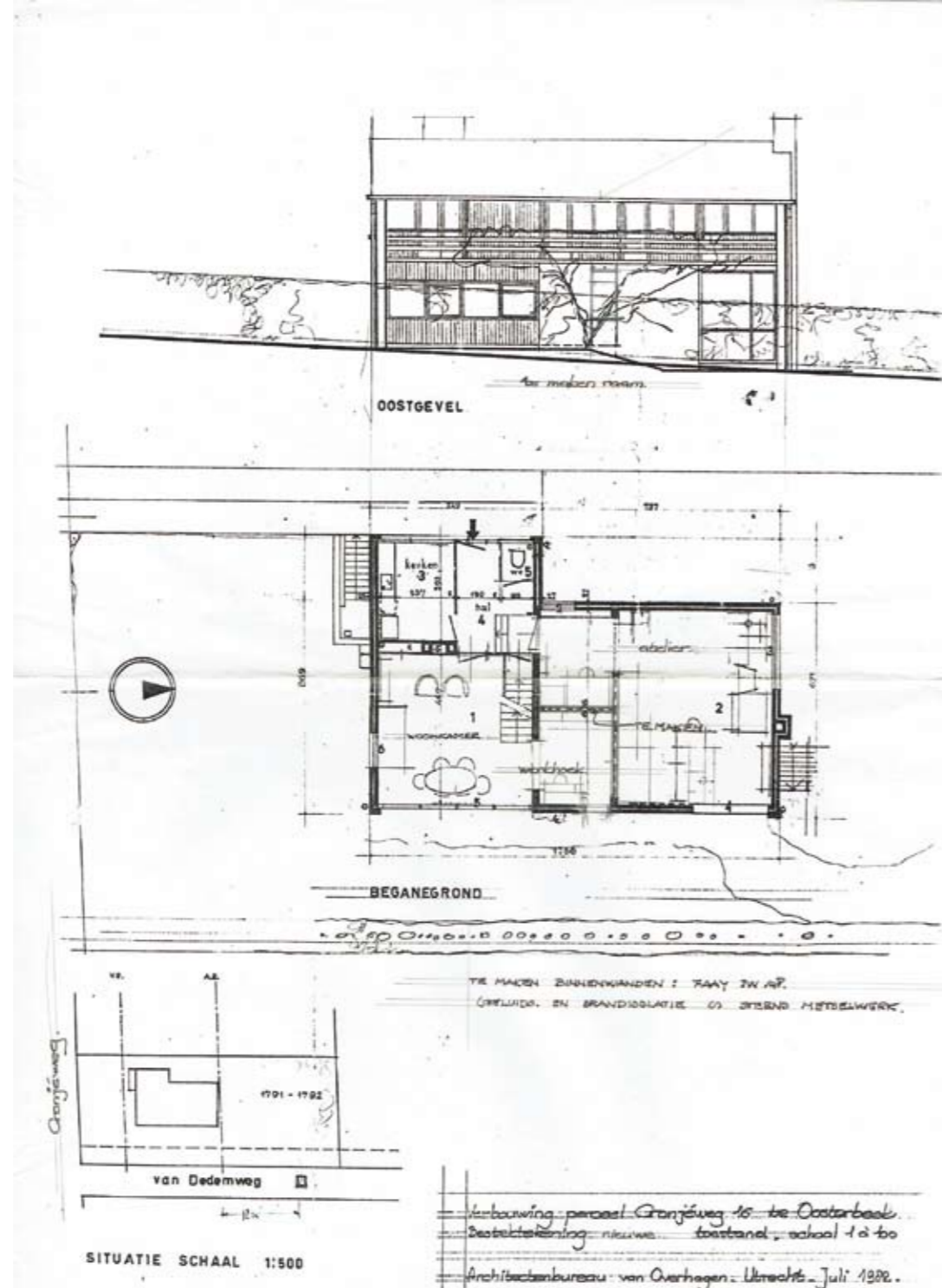
Geboren in 1920 te Santa Brigida (Spanje). Woont sinds 1953 in Oosterbeek. Werkt hoofdzakelijk in chamotte en maakt veel karakteristieke dierfiguren. Hij kreeg zijn opleiding aan de academie "Kunstoefening" te Arnhem. Was leerling van zijn stiefvader, de keramist Luigi de Lerma en van Gijs Jacobs van den Hof. Neemt jaarlijks deel aan groepstentoonstellingen en houdt ook regelmatig solo-tentoonstellingen. Lid van C.O.S.A. Delft en G.B.K. Nijmegen.



Jan van Stolk uit: Oosterbeek anders (1981)



De kelder is in gebruik als expositieruimte.
De Perforabouwstenen zijn goed zichtbaar (2000).



Verbouwing 1982

In 1982 wordt door Architectenbureau van Overhagen in Utrecht een verbouwingsplan gemaakt. Het atelier wordt verkleind om een werkruimte voor mevrouw van Stolk te maken. Zij maakt patchworkdekens en -kleden. Er komt een extra raam in oostgevel van de woning. Tevens wordt de keuken vervangen en een carport aan de westzijde van de woning gebouwd.

Architectenbureau van Overhagen is ook actief geweest in de wederopbouwperiode. Het bureau is later bekend onder de naam Van Overhagen Pickkers Luger Architecten en werkt nu onder de naam OLP architecten/re-designers in Utrecht.

3. Periode 2000 - 2017

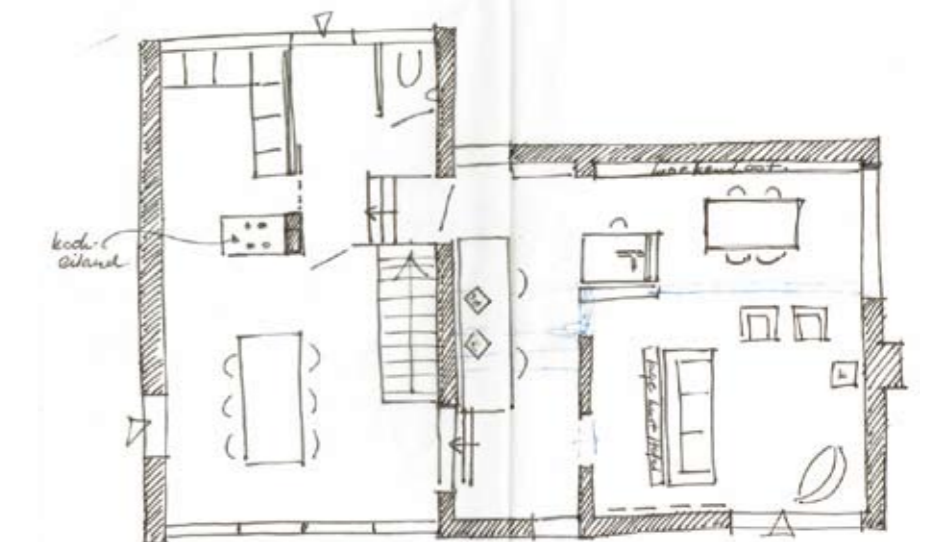
Een project of een missie?

Op 1 december 2000 kopen Harm Post en Annerie van Daatselaar de woning voor de vraagprijs van 795.000 gulden (€ 360.755,00). De woningmarkt is op dat moment op een hoogtepunt. De taxateur van de Vereniging Eigen Huis vindt het een goede aankoop: "Slopen en twee woningen bouwen op de kavel." Toch beoordeelt hij de woning als bouwkundig goed. De woning is sober en kent geen enkele luxe, maar heeft wel potentie en veel sfeer. Vooral als de zon schijnt is het prachtig! Het huis en de tuin ademen overal de sfeer van de vorige -creatieve- bewoners. De mogelijkheden van de woning, de ruime tuin en de leuke buurt zijn de redenen van de koop.

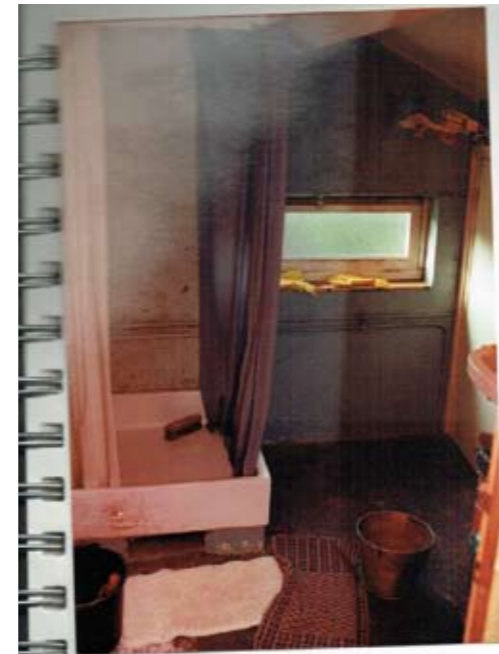
Vooruitlopend op de aankoop wordt onderzocht wat de mogelijkheden van verbouwing zijn. Het idee dat de woning door de bekende architect Salomonson ontworpen is zou wel eens tot beperkingen kunnen leiden. Het idee om de badkamer en de berging op de verdieping samen te voegen en te voorzien van een grote dakkapel wordt bij de Welstandscommissie niet positief beoordeeld, maar dit heeft niets met de architectuur van de woning te maken. Ondertussen is architect Ad Roefs uit Tilburg ingeschakeld om het idee uit te werken naar een mooi ontwerp en voor de gehele woning een plan te maken. Het plan om de "dakkapel" extra groot te maken en te voorzien van een hele grote houten (redwood) pergola krijgt alle lof van de Welstandscommissie.



Slappkamer met kleden van Jeanne van Stolk, oktober 2000.



Schets van Annerie na het eerste bezoek aan de woning.
Wonen en werken in 1 ruimte.



< De woonkamer in oktober 2000.



De badkamer in oktober 2000.



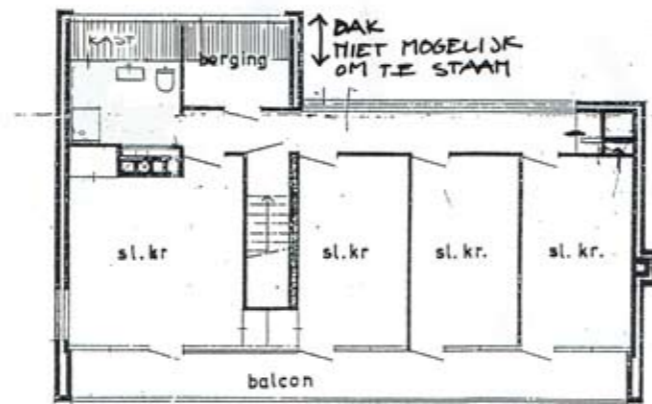
TOELICHTING

Momenteel zijn wij in onderhandeling over de aankoop van deze woning. Een belangrijk aspect hierbij is de mogelijkheid om een dakkapel aan de westzijde van de woning te kunnen plaatsen. Deze dakkapel maakt het mogelijk om de ruimte in de badkamer en berging te vergroten. In de huidige situatie is, i.v.m. de flauwe dakhelling, de ruimte waar het mogelijk is om rechtop te staan zeer beperkt. Aan de voorzijde van de woning (zuidgevel) willen wij graag een extra raam in de keuken aanbrengen i.v.m. extra lichttoetreding en verlevendiging van de gevel.

Op de bijgevoegde tekeningen zijn onze ideeën schetsmatig weergegeven. Voor nadere uitwerking zullen wij een architect/bouwkundige benaderen. Graag vernemen wij of met deze voorstellen ingestemd kan worden.

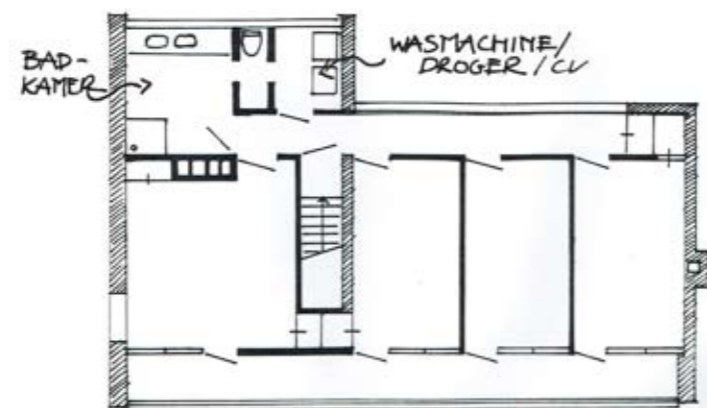
H. Post en A. van Daatselaar
 Ophoviuslaan 106
 5212 AR 's-Hertogenbosch
 T 073 - 6 13 77 55
 F 073 - 6 13 10 08

20 september 2000



VERDIEPING

HUIDIGE SITUATIE



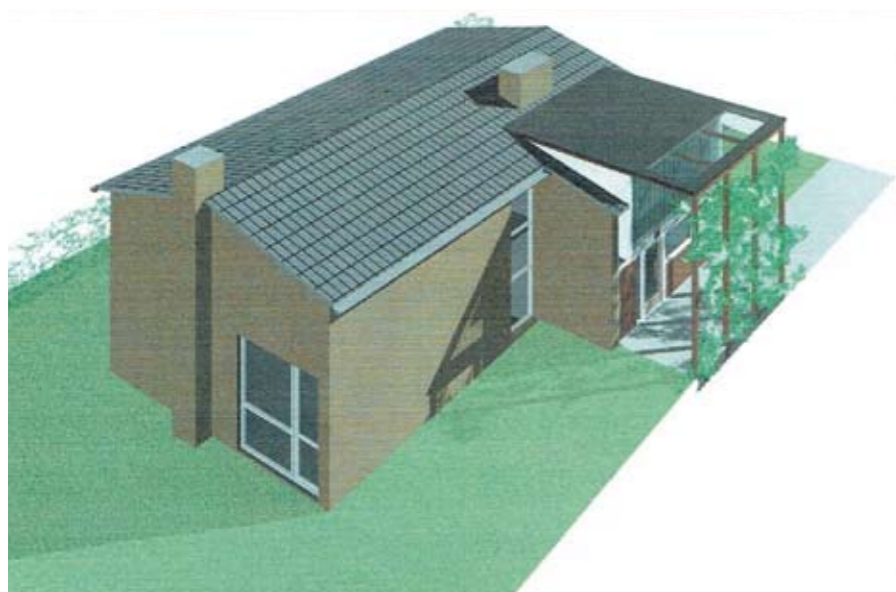
PLAN



Het atelier in oktober 2000.



Schetsontwerp uitbouw badkamer en pergola



Het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Renkum

datum 30-11-2000 ons nummer P00764 commissie 9

Adres : Cronjéweg
Opdrachtgever : Hr. en Mevr. Post
Betreft : verbouw Woonhuis

PRÉ-ADVIES

Geacht college,

Het voorliggende bouwplan, gericht op het verbouwen/uitbreiden van een bestaand woonhuis, is door de commissie met instemming en waardering ontvangen. Hoewel het feitelijk om een te grote dakkapel gaat die normaliter zou moeten worden afgewezen, is het plan door aanvullende maatregelen overtuigend vormgegeven. De ontworpen arcade/pergola heeft een maskerende werking én voegt tevens een element toe dat een intermediair vormt met de belending. Het ontworpen 'tussengebied' harmonieert bovendien met de begroeide erfafscheiding en de bestaande leibomen. Een 'voorbeeldig' plan dat zonder bezwaar kan worden geaccepteerd.

Namens de wetstandsc commissie,

J.F. van Dijk
J.F. van Dijk, rayonarchitect

Architect Ad Roefs

Ad Roefs (Oirschot 1953) is architect, vormgever en beeldend kunstenaar. Hij werkte als architect voor o.a. OD205, Delft en Jo Coenen & Co, Maastricht en is sinds 2003 zelfstandig architect. Daarnaast is hij actief op het gebied van interieur- en meubelontwerp en de uitvoering daarvan, het inrichten van tentoonstellingen en ontwerpt en bouwt installaties. Roefs is actief als curator bij HilvariaStudio's in Hilvarenbeek. Samenwerking met kunstenaars bij ontwikkeling en uitvoering van kunstwerken in de openbare ruimte is een belangrijk deel van zijn werk.

De architectuur van Roefs is modernistisch, maar heeft altijd verrassende of vrolijke elementen. Bij de vele prijsvraagjury's vallen zijn ingediende plannen in de smaak. Roefs behoort vaak tot prijswinnaars of op z'n minst tot één van de genomineerden.



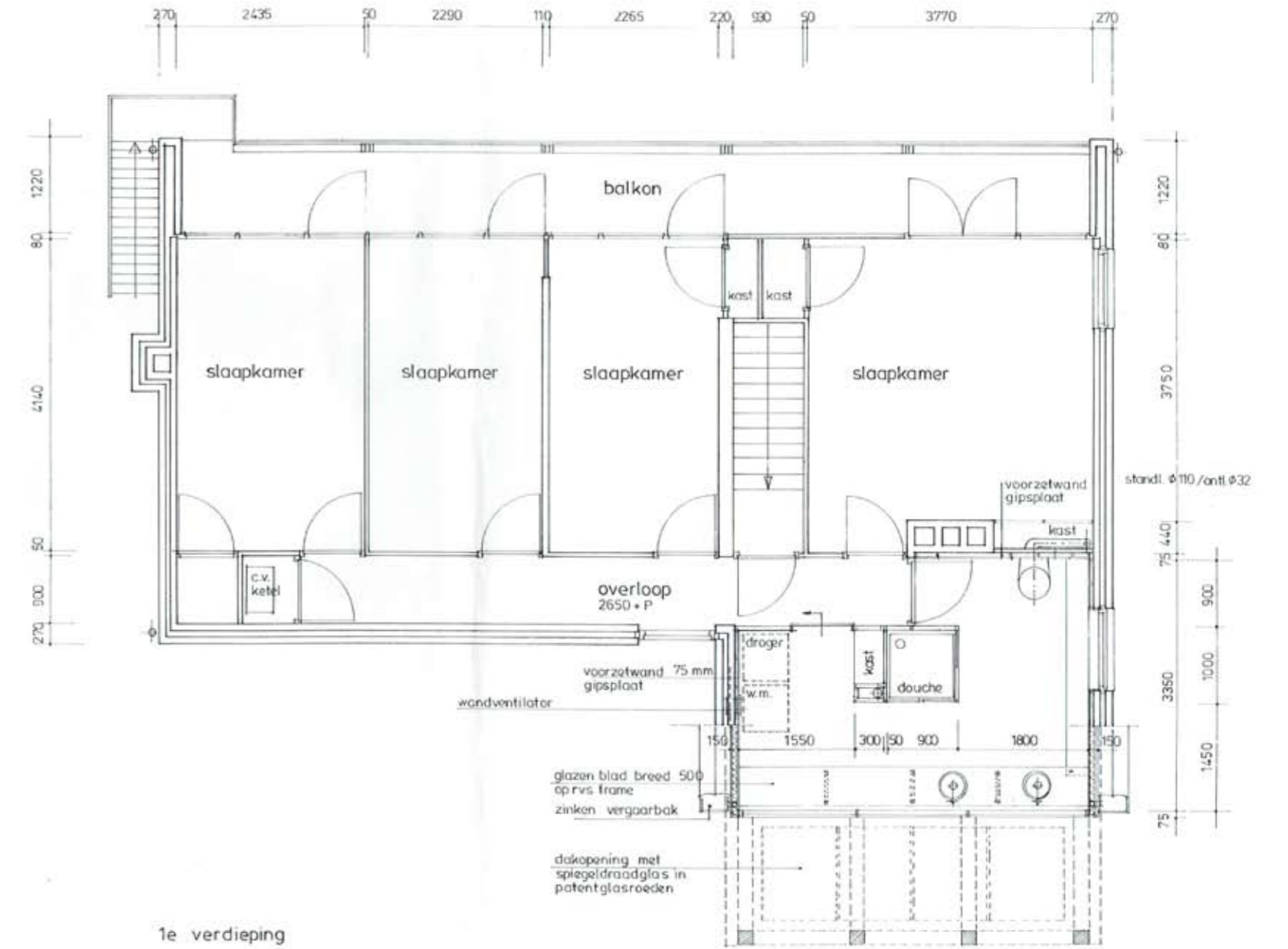
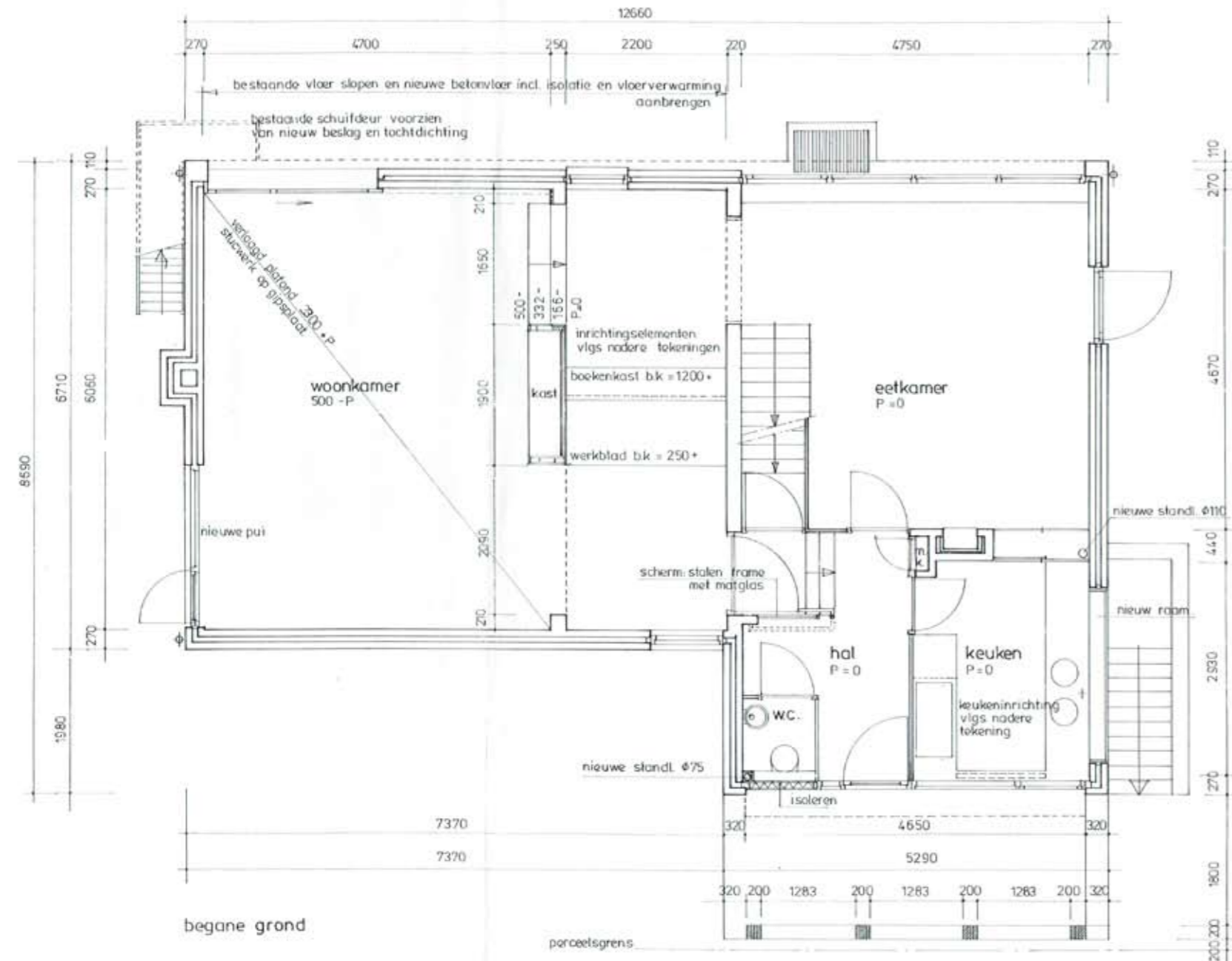
Prijsvraag Informatiecentrum Oostvaardersplassen Staatsbosbeheer in 2010 samen met Harm Post en Annerie van Daatselaar.

Eind 2012 is in het centrum van Tilburg de 'MAAWMUUR' gerealiseerd, een initiatief van kunstenaars Miranda Poel i.s.m. Ad Roefs. Het is een muur van cortenstalen letters die samen de volgende zin vormen:

WIE GEEN FOUTEN MAAKT
MAAKT MEESTAL NIETS

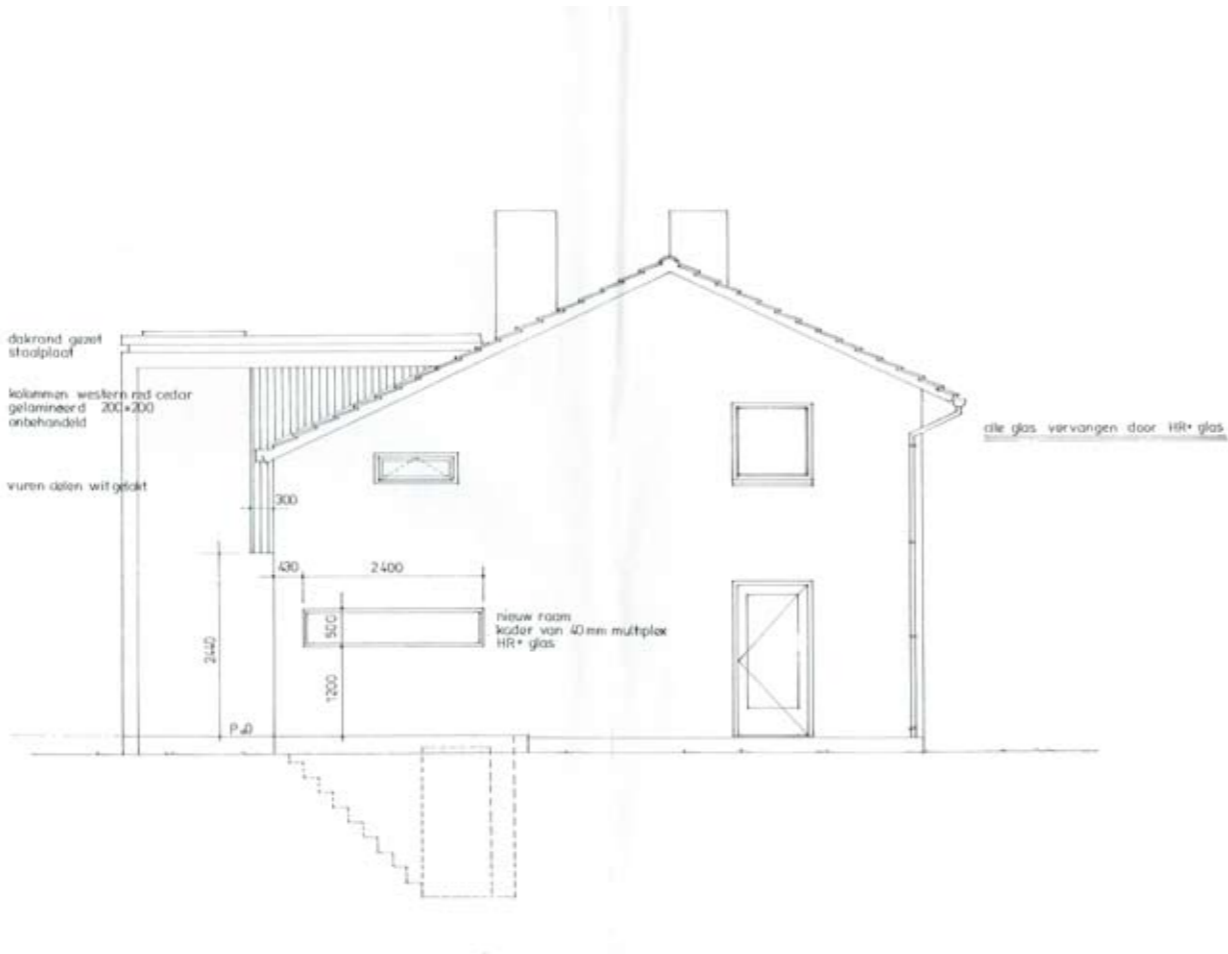
De grote, zware, stalen letters met hun harde vaste vorm staan symbool voor de 'harde klacht' c.q. kritiek. De tekst van de muur wil 'de maawers' wijzen op het feit dat er wel erg veel en snel gemaawd wordt en een hart onder de riem steken bij de mensen die zich te snel door kritiek of klachten laat ontmoedigen. Naast dat de muur volop ruimte tot maawen biedt, roept hij op tot meer verdraagzaamheid en spoort hij aan om toch vooral je ding te doen, te zeggen en te vinden. Klagen mag, ten behoeve van de kwaliteitsbewaking, maar fouten maken mag ook, ter wille van de vooruitgang. Geen vooruitgang zonder fouten.

< Ad Roefs met de maquette van de MAAWMUUR



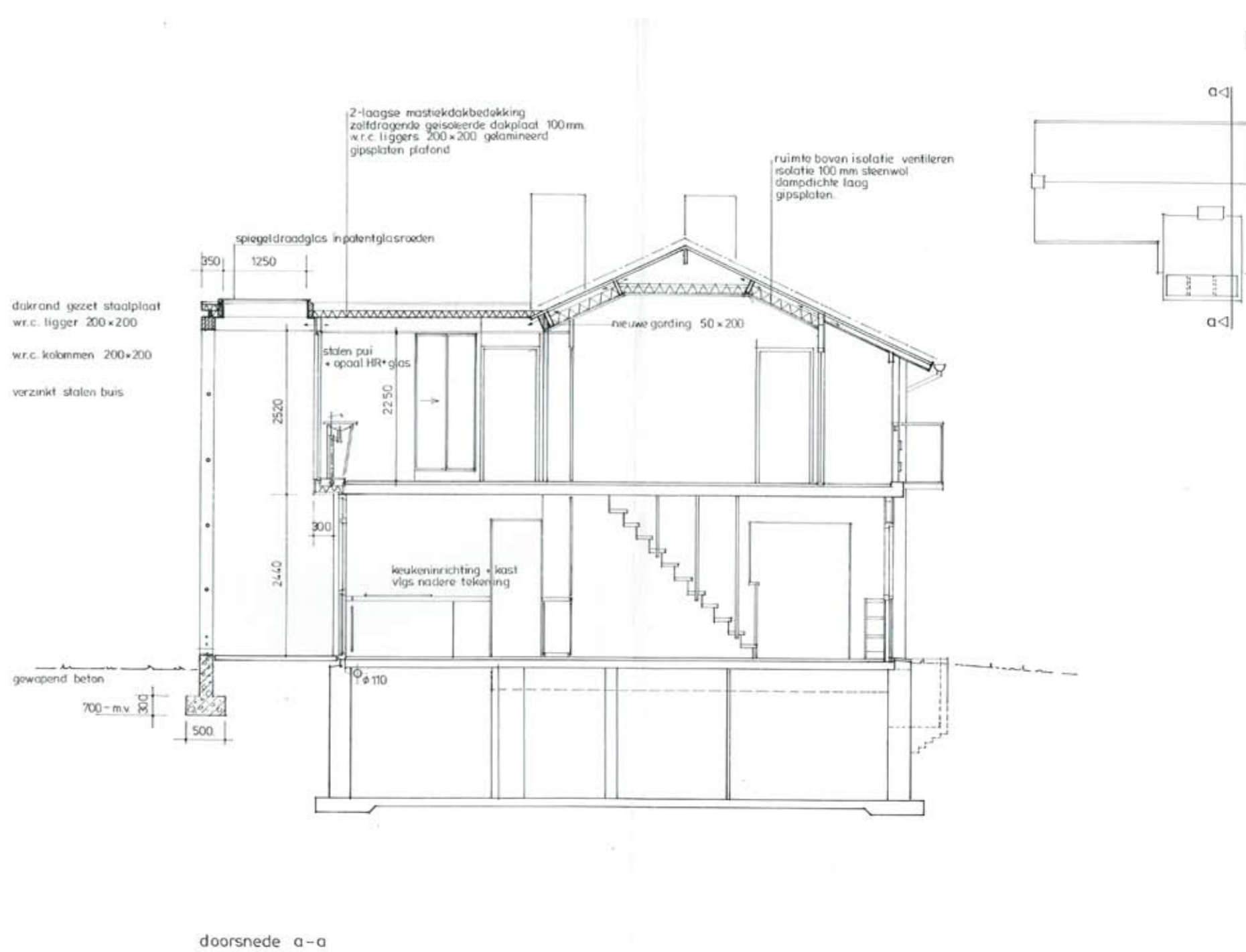


< Entree met pergola

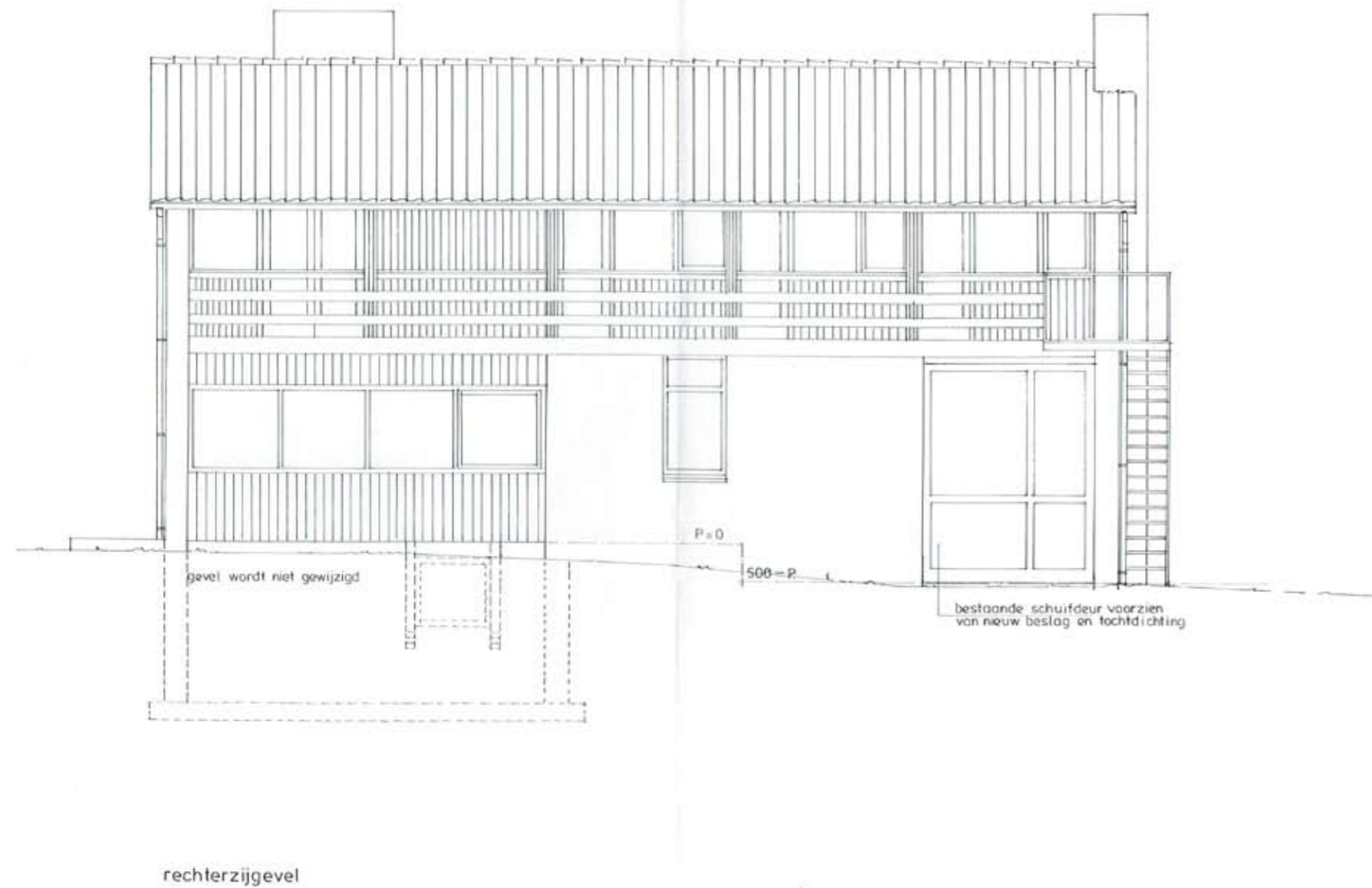


voorgevel

Nieuw keukenraam >



doorsnede a-a



Verbouwing 2001

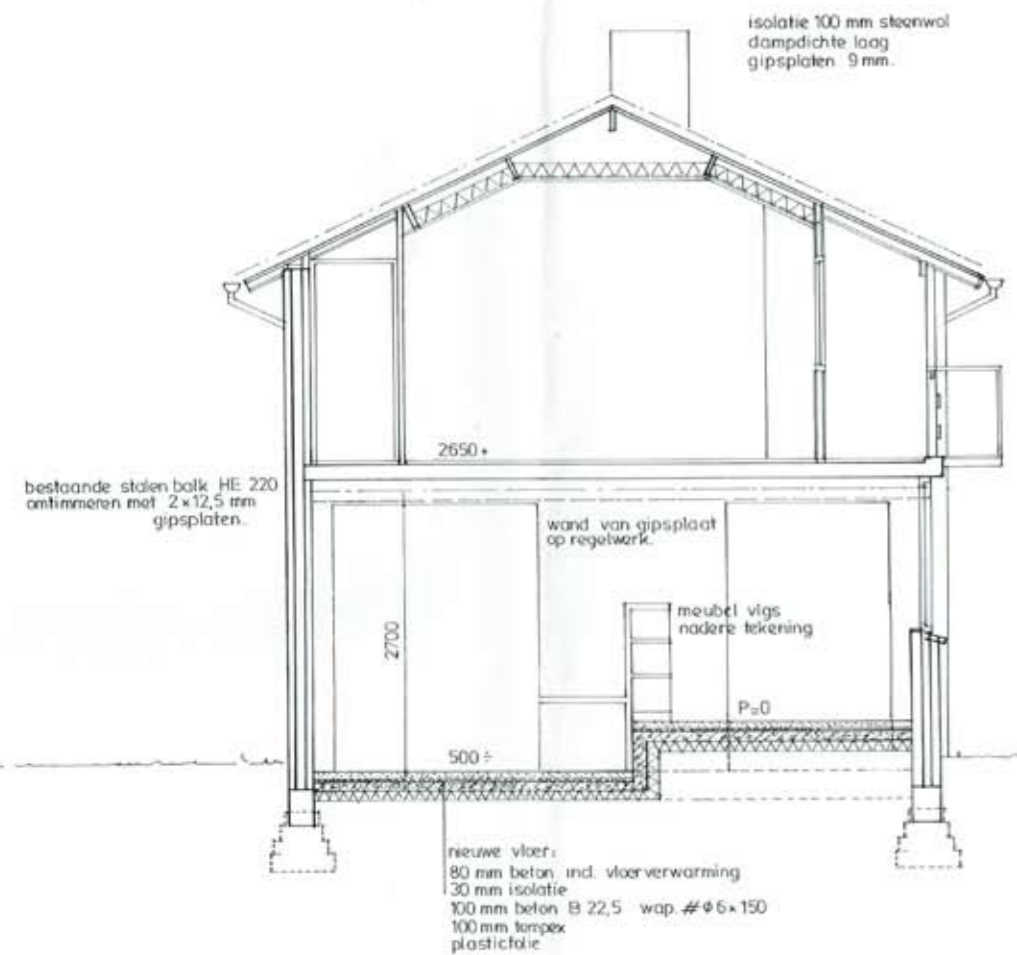
In 2001 worden de volgende wijzigingen aan de woning aangebracht:

- Het pottenbakkersatelier wordt woonkamer. De betonvloer wordt vervangen door een goed geïsoleerde betonvloer met vloerverwarming. De bovenzijde van de vloer wordt gevlienderd. Op enkele plekken zijn de voetstappen van de "vlindersaars" nog te zien. Het was voor hen waarschijnlijk niet duidelijk dat dit de eindafwerking van een woonkamervloer betrof.
- De schuifdeur in de oostgevel wordt vervangen door een nieuw exemplaar en in de raampartij aan de noordzijde wordt een buitendeur gemaakt.
- De keuken wordt een open keuken. De oorspronkelijke keuken stond via een schuifkast in verbinding met de woonkamer. Oorspronkelijk was het bedoeling om dit in ere te herstellen, maar na het slopen van de oude keuken blijkt een open keuken toch praktisch en mooi. Dat leidt ook tot het verwijderen van de open haard en de schoorsteen. Zo ontstaat er ruimte voor de plaatsing van een koelkast en keukenkast. Er komt een extra keukenraam in de noordgevel. Ook het raam in de oostgevel dat in 1982 geplaatst is, wordt vervangen. Roefs stelt voor om zichtbaar te maken dat dit nieuwe toevoegingen zijn, door geen traditionele kozijnen toe te passen. Voor de aannemer bleek dit een moeilijke opgave en het glas is met een grote hoeveelheid zwarte kit vastgezet. Een verschrikkelijk lelijke oplossing. De tekening met detailoplossing bleek nooit te zijn bekeken.

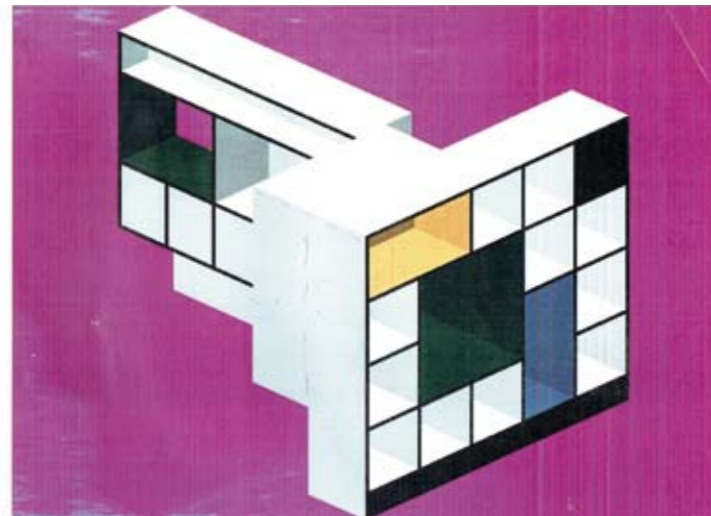
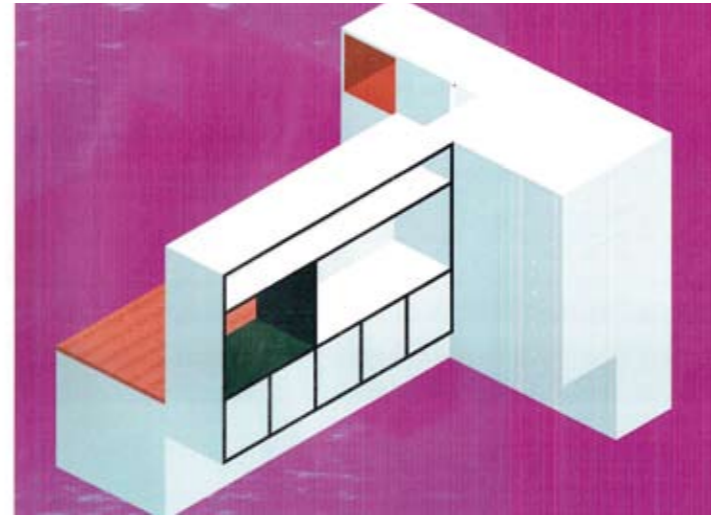
- In de pui aan de oostzijde van de eetkamer is onder de ramen een karakteristieke boekenkast gemaakt. De gehele pui is vervangen en in de nieuwe boekenkast worden twee verwarmingsradiatoren geplaatst. De kenmerkende underlayment platen aan de bovenzijde van de binnengevel zijn eveneens vernieuwd.
- De badkamer en de berging op de eerste verdieping worden samengevoegd tot een relatief ruime badkamer met een lange wastafel en ruimte voor wasmachine en droger. Het geheel is sober betegeld.



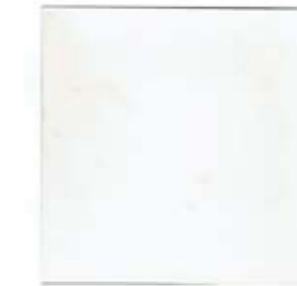
Familie Post-van Daatselaar in 2006



doorsnede b-b



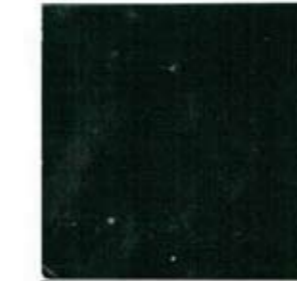
Ontwerp "Postkast" (2003)



RAL 9001
gehele kast m.u.v. anders vermeld



RAL 8022
randen en fronten in het voorvlak en nis achter kast A



RAL 6007
inwendige TV-kast en telefoon/fax -kast



RAL 1006
kast linksboven kast A



RAL 2002
kast links van werktafel



RAL 5000
kast rechtsonder kast A.

POSTKAST kleurenmonsters 7 juli 2003

Van later datum zijn:

- De "Postkast", een ruimtevormend meubel met een werkplek (ontworpen door Ad Roefs, 2003).
- De muur tussen de twee noordelijke slaapkamers wordt vervangen door een houten (underlayment) kastenkastwand en een schuifdeur (2010). Hierdoor ontstaat een ruimere slaap/studeerkamer, maar blijft de oorspronkelijke indeling herkenbaar en herstelbaar. In de lange gang op de verdieping worden twee Velux dakramen geplaatst om de bovenverdieping beter te kunnen doorlichten. Bijkomend voordeel is meer lichtinval. N.B. in het oorspronkelijke ontwerp van Salomonson was over de hele lengte van de gang een rij ramen getekend in de westelijke muur.





Keuken en eetkamer (2017)



Woonkamer (2017)





Slaapkamers en gang (2017)



Badkamer (2017)





< Tekening van paard met ruiter op de kast deur in de noordelijke slaapkamer. Tekenaar niet bekend.

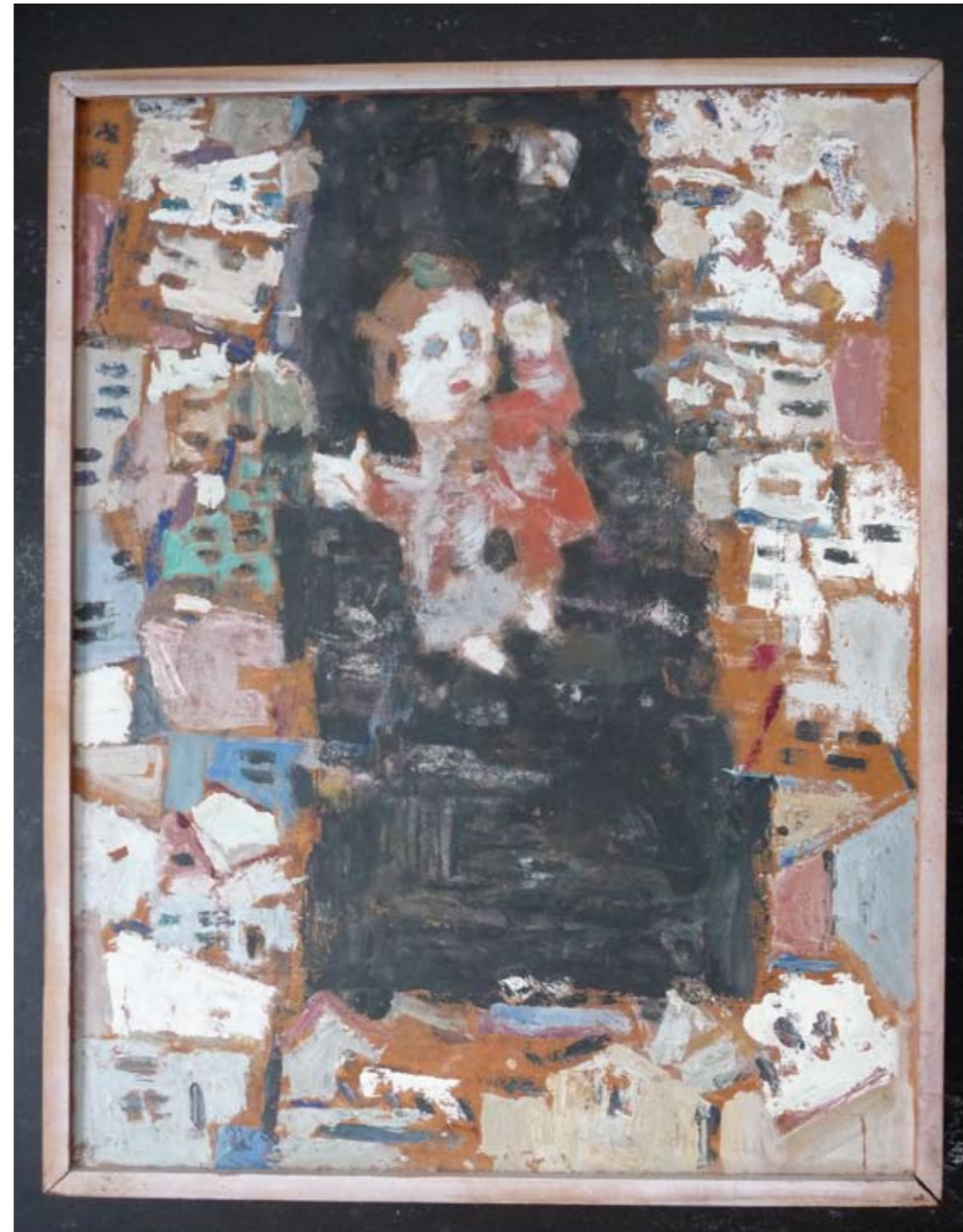


Vaasjes, beest en vrouwtje (Jan van Stolk) hebben 17 jaar een plek in de vensterbank van de keuken.



< Tegels in de tuin (noordoostzijde) gemaakt door Luigi di Lerma. Er zijn 6 tegels met dierfiguren uitgevoerd in beton met natuursteen.

Gevelobjecten Jan van Stolk aan de oostgevel.

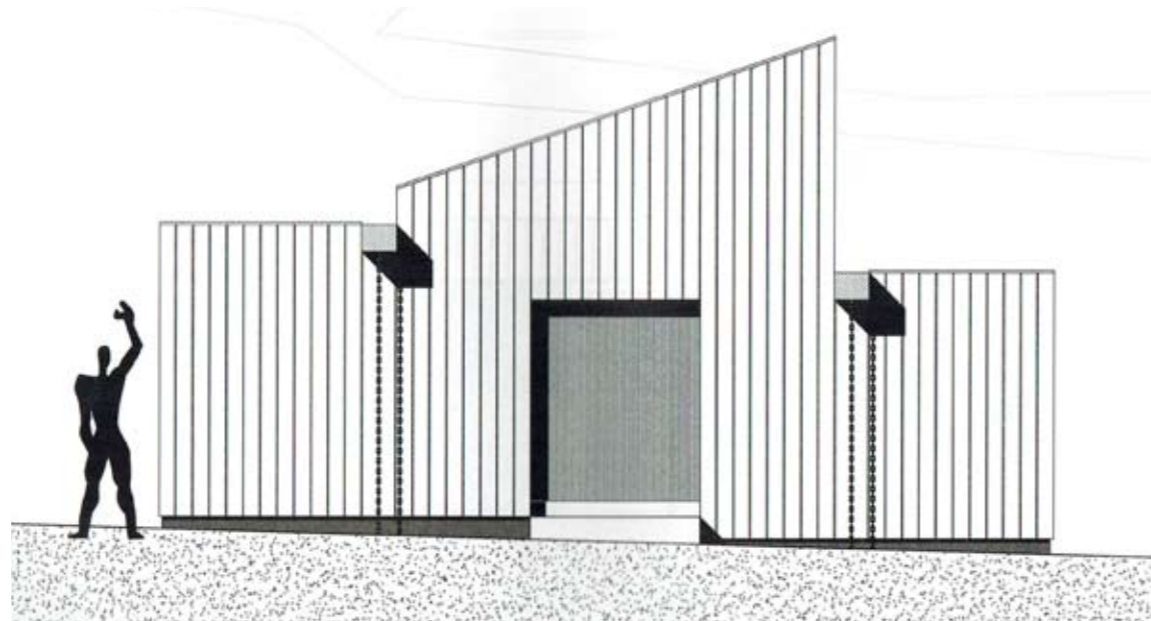
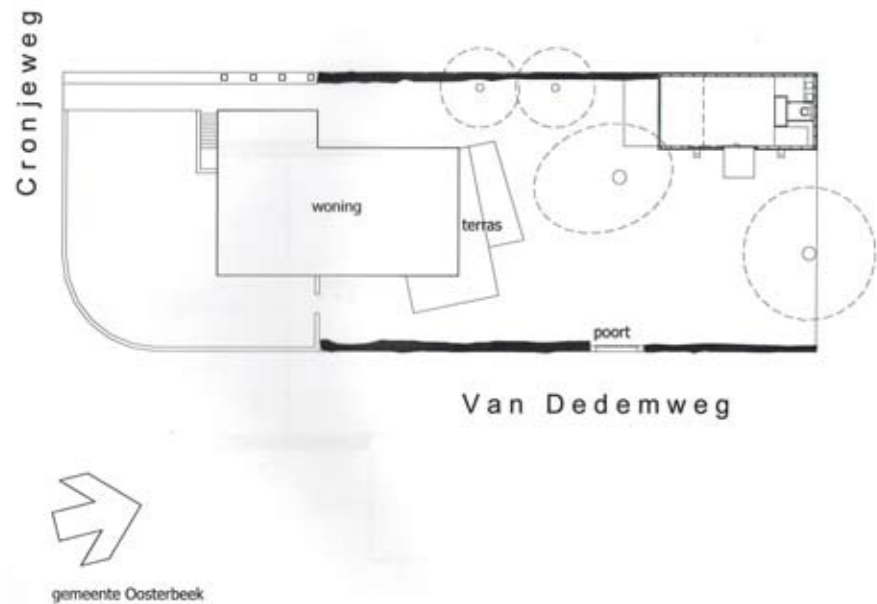


< Schilderij toegeschreven aan Jan Stekelenburg (1922-1977)

Nagelaten kunstobjecten

In en rond het huis zijn verschillende kunstobjecten te vinden die door de familie van Stolk zijn achtergelaten.

- In het keukenraam staat een verzameling vaasjes en beeldjes van Jan van Stolk.
- Aan de oostelijke gevel hangen twee wandplastieken.
- In de zijtuin liggen zes tegels met dierenmotieven. Deze zijn gemaakt door Luigi de Lerma, de stiefvader van Jan van Stolk.
- Op de kastdeur in de noordelijke slaapkamer is een tekening van een paard met ruiter vastgeplakt. De tekening is gemaakt voor de oudste dochter van Van Stolk, Veronica. De kamer wordt in 2001 het domein van Vera Post.
- Ook is er een schilderij achtergelaten. Hoewel het een wat sombere uitstraling heeft, blijft het altijd in de eetkamer hangen. Tijdens een bezoekje aan kunsthandel Simonis & Buunk in Ede in 2009 zien we een schilderij hangen dat in stijl en uitvoering erg lijkt op ons kunstwerk. Dit werk, Vogels en vis, is gemaakt door Jan Stekelenburg (Maasbree 1922-1977). Via een fototaxatie bij de kunsthandel komt de volgende taxatie-uitslag: "Wij vermoeden –gelet op de schilderijstijl- dat uw suggestie dat het een schilderij van Jan Stekelenburg is, juist is. aangezien de compositie niet gesigneerd is zouden wij het omschrijven als "Toegeschreven aan Jan Stekelenburg"."



Atelier ontwerp Ad Roefs

Het idee om wonen en werken in de woonkamer te combineren is niet handig gebleken. In 2007 wordt het plan opgevat om een atelier in de tuin te bouwen als werkplek. Ad Roefs maakt twee schetsontwerpen. De wens om in de noordoosthoek van de tuin te bouwen wordt door de gemeente afgewezen, ondanks onze sterke motivatie.

Het tweede plan -in de noordwest hoek van het terrein- kan wel gerealiseerd worden, mits er rekening wordt gehouden met de maximale hoogte. Dit leidt tot een aangepast, maar nog steeds bijzonder plan. Het gebouw bestaat uit twee tegen elkaar aangeschoven volumes van verschillende hoogte met een lessenaarsdak. Door de schuine lijnen ontstaat een bijzonder hoog raam aan de noordzijde.

De vloer van het noordelijke deel ligt ongeveer 20 cm verdiept. Hier zijn een pantry, wc en bergruimte opgenomen. Slim verstopt achter een ingebouwde kast. De gevels aan de zuid- en oostzijde zijn van zogenaamd WaxedWood gemaakt. Volgens de fabrikant is dit larixhout geïmpregneerd, waterwerend en volledig onderhoudsvrij. Het dak is bedekt met een sedemvegetatie.

In 2013 wordt de bergruimte verbouwd tot een doucheruimte om het atelier tevens als bed- en breakfast of gastenverblijf te kunnen gebruiken.



Bovenlicht in de noordgevel



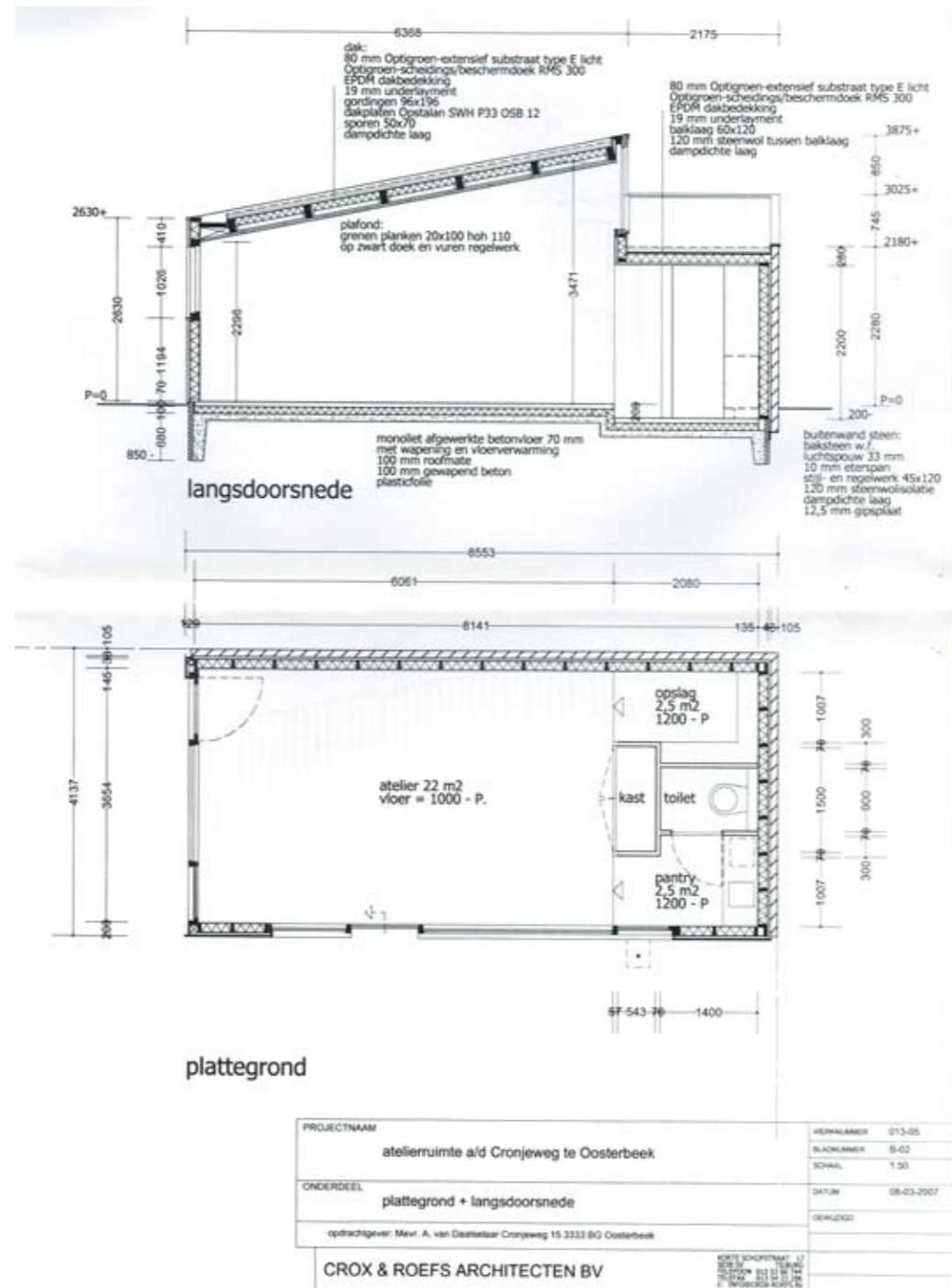
Sedemvegetatie op dak in bloei (2008)

Schetsontwerp atelier Cronjeweg 15

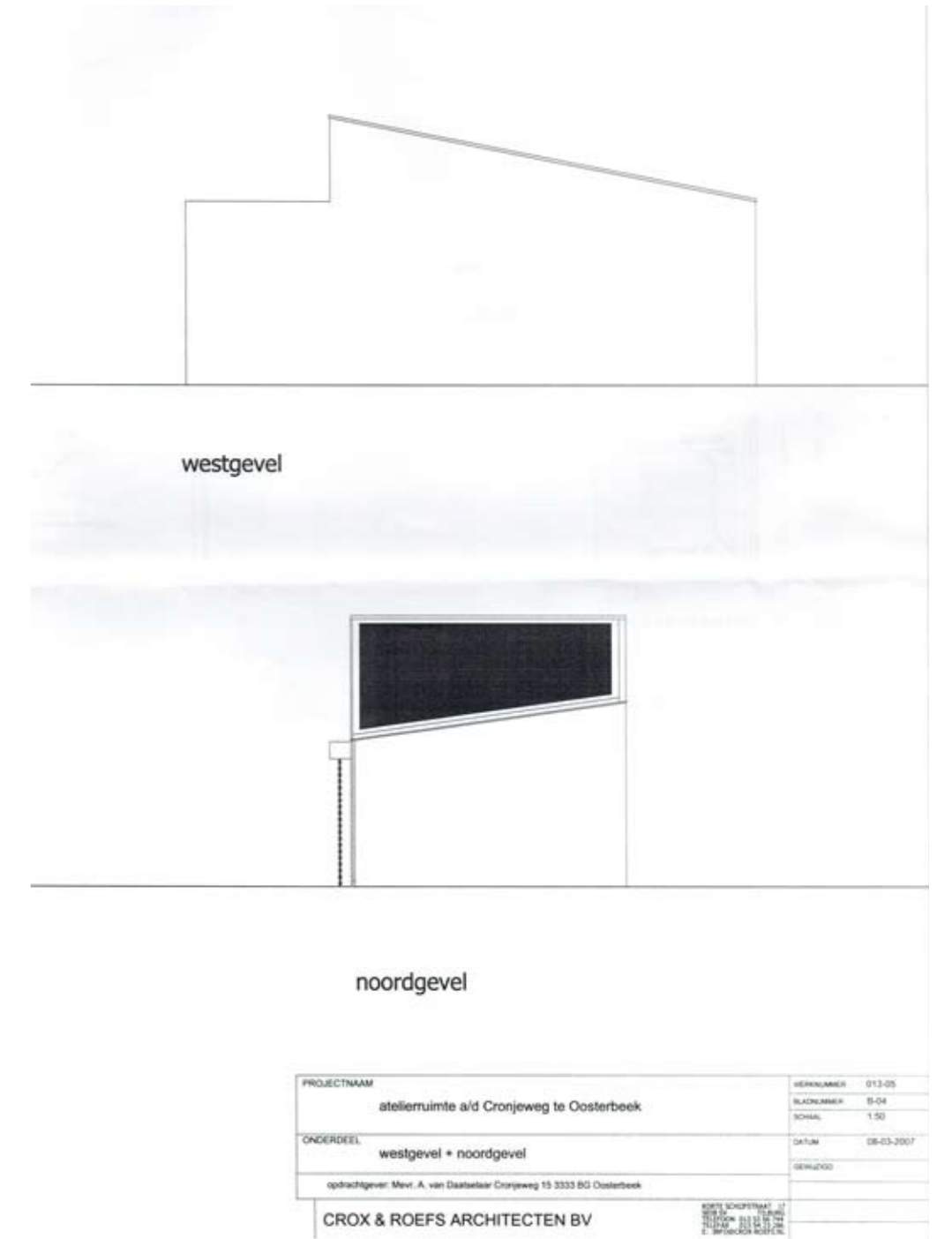
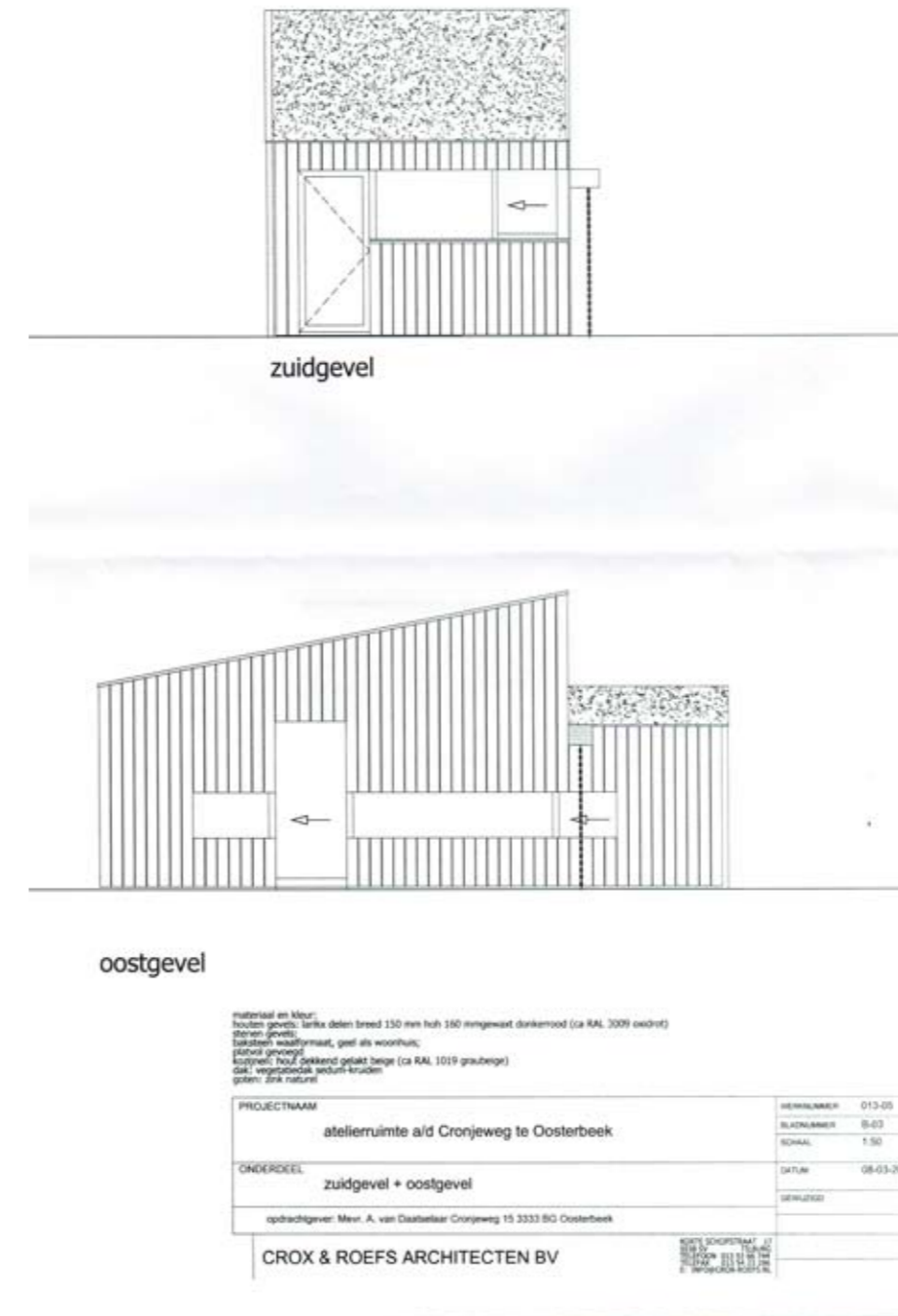




Groninger Kroon met schommel (kopie van oude schommel uit Friesland).

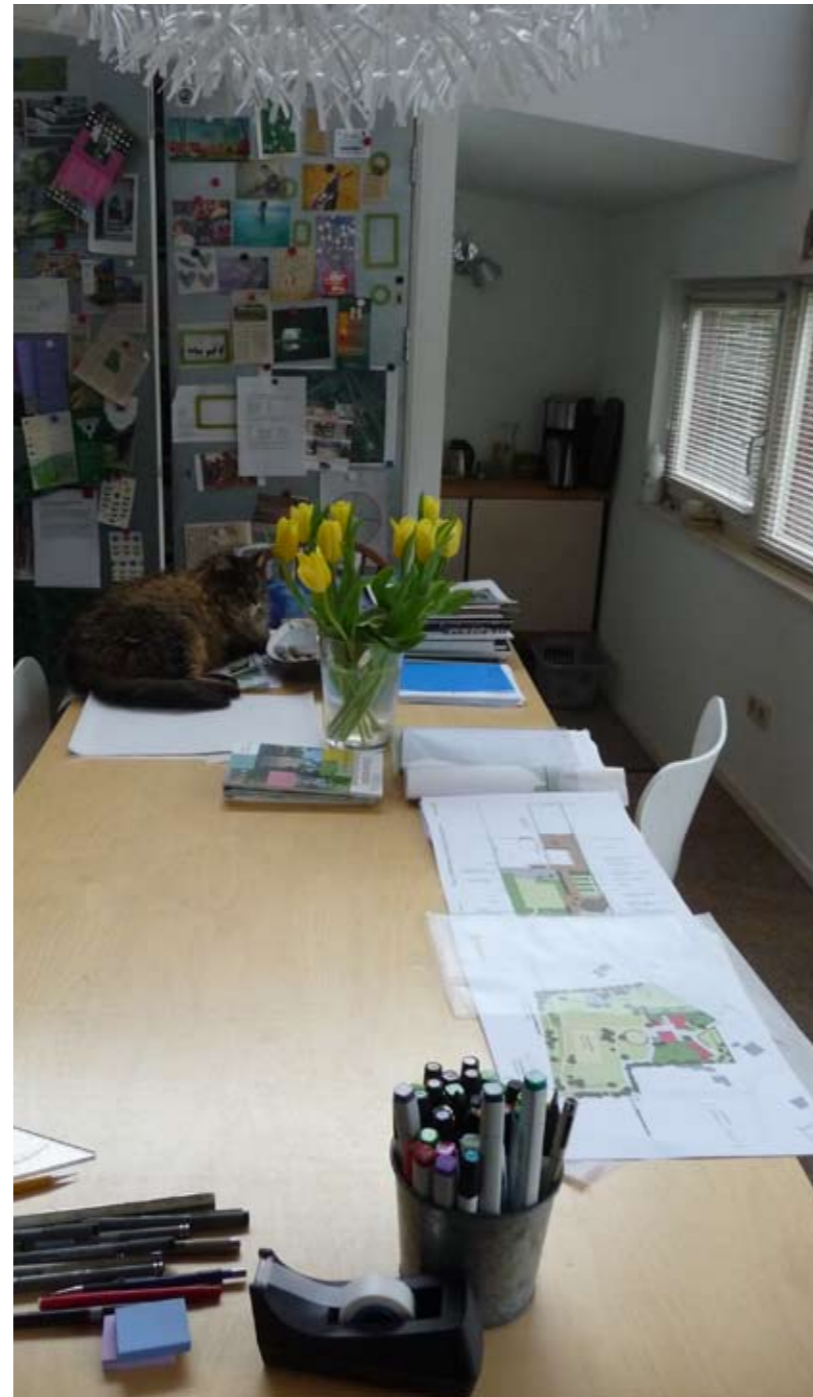


Definitief ontwerp atelier Cronjweg 15





Atelier als werkplaats voor tuin- & landschapsarchitectuur



Atelier als bed & breakfast.



Logo Bed, Breakfast & Gardenstudio gemaakt door Vera Post

< Foto's Bed, Breakfast & Gardenstudio gemaakt door Sjoerd Post



Achertuin met sterappel.



Voortuin met magnolia, taxushagen en haagbeukhaag.



Zijtuin met buxuswolken.

Tuin

“We hebben een huis met een jungle!”, aldus Sjoerd Post in 2000. En dat klopte ook wel. De tuin was duidelijk niet “onder architectuur” ontworpen. Maar in het voorjaar van 2001 kwamen overal bolgewasjes naar boven: winterakonieten, sneeuwkllokjes, krokussen, anemonen, boshyacinten, blauwe druifjes en de prachtige geelgroene indianenbloemen (Camassia). Later kwamen de adelaarsvarens boven de grond en de blauwe regens aan de oostgevel tot bloei. Volgens buurtbewoners was Jeanne van Stolk hele dagen druk met de tuin. Een natuurlijke tuin vraagt veel zorg en onderhoud.

Vanaf 2002 zijn de volgende aanpassingen aan de tuin gedaan:

- Er zijn enkele hagen aan de tuin toegevoegd om het geheel meer structuur te geven en een fraaiere winterbeeld te krijgen. De bestaande taxussen in de achtertuin worden als blokvorm geknipt.
- In de voortuin wordt een gebogen larixhaag aangeplant om tuinarchitecte Mien Ruys te eren en om te ervaren op doen met deze plant als haag.
- De grote buxusstruik is aanleiding om twee buxus“wolken” aan de oostzijde van de woning te laten groeien.
- Het vlondervormige terras sluit aan op het peil van de woonkamer, maar laat de oorspronkelijke maaiveldhoogte en de bestaande vijver intact.
- De oude coniferen haag is vervangen door een ligusterhaag, die beter past bij een tuin uit de wederopbouwperiode.
- Cortenstalen poortje ontworpen door Annemarie Noorderwerf, beeldend kunstenaar uit Oosterbeek.
- Tuinpoort ontworpen en gemaakt door René van Corven, beeldend kunstenaar uit Wageningen.

Het is eigenlijk nog steeds geen tuin “onder architectuur”, ondanks het feit dat er twee landschapsarchitecten hebben gewoond en gewerkt. Het is in 2017 weer een jungle.



Groninger Kroon met gevonden vogeltjes.



De tuin in het late voorjaar met boshyacinten en gele dovenetel.



Blauwe regen en oude buxusbol.



Springbalsemien als grens van het terras.



De larixhaag begint uit te lopen in het voorjaar.



Project kruidenrijk grasland in plaats van een strak gazon.



Project hemelwateropvang.



Vlonderterras en tafel in de achtertuin



Vlonderterras en tafel in de achtertuin



Terrasje in de voortuin en deur in voorgevel.



Tuinpoort ontwerp en uitvoering René van Corven, Wageningen.



Tuinpoortje ontwerp Annemarie Noorderwerf, Oosterbeek.



Bronnen

Brinkman, G.J.en Egbert Sloet van Oldruitenborgh (1981), Oosterbeek anders, Meijer & Siegers Oosterbeek

Colenbrander, Bernard en Lily Hermans (1987). Hein Salomonson Catalogus bij tentoonstelling 'De architectuur van Hein Salomonson', Amsterdam, Stichting Wonen.

Danz, Drs. Rob. (19..). Jan van Stolk, 'Een mensenleven balanceren tussen kunst en commercie', portret van de nestor van de Gelderse pottenbakkers, uitgave onbekend

Gemeenschap beeldende kunstenaars (1975). katalogus dec 1975, Gemeente Renkum

Maassen, G.M. (1985). Oosterbeek verwoest 1944 / 1945 deel 2, pag. 90, uitgever?

Sloet van Oldruitenborgh, Egbert. (1986). De straat waarin u woont Oosterbeek. Oosterbeek, Drukkerij/Uitgeverij Meijer en Siegers.

Smit, Niek. (2009). Schijnbare eenvoud Hein Salomonson architect 1910 – 1994. Rotterdam, Stichting BONAS.

Stichting Wederopbouwarchitectuur Renkum e.o. (2016). De Weg van de Wederopbouw. Van Rhenen tot Arnhem, het bouwen en de tijdsgeest, Uitgeverij Boekschap.

Schriftelijke informatie van oud-buurman Jan van Maanen.

<http://www.artentique.nl/artistdetails.php?recordID=18> (geraadpleegd 31 oktober 2017)

<http://www.capriolus.nl/nl/content/stolk-jan-van> (geraadpleegd 31 oktober 2017)

<http://www.delpher.nl> (geraadpleegd 19 december 2017)

https://www.genealogieonline.nl/genealogie_beindorff_been_et_al/11205.php (geraadpleegd 27 juli 2017)

<http://www.geologievannederland.nl/landschap/landschapsvormen/stuwwal> (geraadpleegd 10 augustus 2017)

<http://www.heemkunderenkum.nl/de-geschiedenis-van-dreijeroord-dierbare-herinneringen-aan-een-glorieuze-tijd/> (geraadpleegd 20 juli 2017)

<http://www.heemkunderenkum.nl/dorpen/oosterbeek-van-dedemweg/> (geraadpleegd 20 juli 2017)

<http://www.johanniter.nl/orde/> (geraadpleegd 8 augustus 2017)

http://www.nai.nl/collectie/bekijk_de_collectie/item/_rp_kolom2-1_elementId/1_462383 (geraadpleegd 27 juli 2017)

<http://www.nicolaibroederschap.nl/geschiedenis.htm> (geraadpleegd 8 augustus 2017)

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Jan_van_Stolk_\(keramist\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Jan_van_Stolk_(keramist)) (geraadpleegd 31 oktober 2017)



In Oosterbeek staat een huis
met een verhaal.

Heeft u ook
belangstelling voor
een biografie van uw
huis, straat of buurt?
Meer informatie:
Annerie van Daatselaar
06 44862051